MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

BlueBlackSea
InternationalCongress

VI.INTERNATIONAL BLUE BLACK SEA CONGRESS
INTERNATIONAL RELATIONS
&
THE NEW WORLD ORDER

ABSTRACT BOOK

VI. ULUSLARARASI MAVİ KARADENİZ KONGRESİ
ULUSLARARASI İLİŞKİLER
VE
YENİ DÜNYA DÜZENİ

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

MARMARA
ÜNİVERSİTESİ

2018

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

Marmara University Press: No.859

INTERNATIONAL RELATIONS & THE NEW WORLD ORDER
VI.INTERNATIONAL BLUE BLACK SEA CONGRESS ABSTRACT BOOK

Editor: Dr. Öğr. Gör. Meral BALCI , Dr. Öğr. Gör. Arzu AL

Arrangement: Ar. Gör. Ferit BELDER , Ar. Gör. Gökhan KATITAŞ
Design: Semra KARİP

All rights reserved © Marmara University Press, 2018. No part of this book may be reduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage without permission in writing from the publisher, except by a reviewer who may quote brief passages in a review.

ISBN: 978-975-400-420-5
Semtember, 2018

Marmara Üniversitesi Yayınları: No.859

ULUSLARARASI İLİŞKİLER VE YENİ DÜNYA DÜZENİ
VI. ULUSLARARASI MAVİ KARADENİZ KONGRESİ BİLDİRİ ÖZET KİTABI

Editör: Dr. Öğr. Gör. Meral BALCI , Dr. Öğr. Gör. Arzu AL

Sayfa Düzeni: Ar. Gör. Ferit BELDER , Ar. Gör. Gökhan KATITAŞ
Tasarım: Semra KARİP

Yayın hakları Marmara Üniversitesi Yayınevi'ne aittir. Bu eserin tüm hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılan kısa alıntılar hariç yayınevinden izin alınmaksızın alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-975-400-420-5
Eylül, 2018

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
Address: Göztepe Kampüsü, Kadıköy 34722 İstanbul
Phone: +90 216 348 43 79 Fax: +90 216 348 43 79
E-mail: yayinevi@marmara.edu.tr
Web: http://kutuphane.marmara.edu.tr

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

BlueBlackSea
InternationalCongress

VI. ULUSLARARASI MAVİ KARADENİZ KONGRESİ ULUSLARARASI İLİŞKİLER VE YENİ DÜNYA DÜZENİ

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

EDİTÖRLER: Dr. Öğr. Gör. Meral BALCI , Dr. Öğr. Gör. Arzu AL

6. Uluslararası Mavi Karadeniz Kongresi, 27-28 Eylül 2018 tarihlerinde Marmara Üniversitesi ev sahipliğinde Marmara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü tarafından düzenlenmiştir.

Kongre Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (BAPKO) tarafından desteklenmiştir.
BAPKO Proje No: SOS-L-200318-0130

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

İçindekiler

Andrew F. Cooper	2
Emre Erşen	3
Murat Önsoy	4
Alaeddin Yalçınkaya	5
Hakan Arıdemir	6
Meral Balcı ve Atakan Büyükdağ	7
Derya Tuğlu	8
Ramazan Güreşçi	9
Emre Demir	10
Fazlı Doğan	11
Halit Ahmet Kahraman	12
Uğur Selçuk Akalın ve Kaan Yiğenoğlu	13
Şükrü Yazğan	14
Greg Simons	15
Özgür Üşenmez	16
Fatma Aslı Kelkitli	17
Igor Delanoe	18
Nika Chitadze	19
Zeynep Elif Koç	20
Amir İmani	21
Patrycja Karlowska	22
Zeynep Erhan, Sezai Özçelik ve Ayşegül Bostan	23
Ahmet Bilal Tüzgen	24
Alp Yüce Kavas	25
Göktürk Tüysüzoğlu	26
Günnur Tuba Türksavaş	27
Hasan Duran	28
Hasan Korkut	29
Nilay Tunçarslan	30

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883
MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Aytaç Kadıoğlu 31
Cenk Özgen 32
Efe Sıvış 33
Kahraman Süvari 34
Selim Kurt 35
Turan Çağlar 36
Abbas Karaağaçlı 37
Burcu Taşkın 38
Rahman Dağ 39
Suna Gülfer Ihlamur-Öner 40
Cihan Taşgin 41
Dila Algan Tezcan 42
İmam Bakır Kanlı ve Burak Kaplan 43
Murat Özler 44
Tuğçe Ceyda Durgun 45
Amir İmani 46
Erkan Okalan 47
Ferit Belder 48
Nurlan Muminov 49
Hasan Obeid 50
Arzu Al ve Serkan Yavuz 51
Deniz Giz and Evren Şen 52
Gülden Ülgen 53
İpek M. Yurttagüler ve Sinem Kutlu 54
Meltem İrteş Gülşen 55
Merve Aksu 56
Sinem Kutlu ve İpek M. Yurttagüler 57
Arzu Al ve Esra Deniz 58
Büşra Kılıç 59
İmam Bakır Kanlı ve Burak Kaplan 60
Selim Vatandaş 61

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Yüksel Demirkaya 62
Beyza Gülin Güney 63
Galip Yüksel ve Hakan Mehmetçik 64
Nur Aslan 65
Pınar Eldemir 66
Uğur Selçuk Akalın ve Kaan Yiğenoğlu 67
Alaeddin Yalçınkaya 68
Hakan Mehmetcik 69
Gökhan Katıtaş 70
Radiye Funda Karadeniz ve Gonca Oğuz Gök 71
Meral Balcı ve Yeşim Karadeniz 72
Eray Alım 73
Abdullahi Nur Heyle 74
Burak Hamza Eryiğit 75
Ömer Faruk Gençkaya 76
Rüveyda Kızılboğa Özaslan ve Metin Erol 77
Furkan Yıldız 78
Nurmurad Mommayev 79
Şuay Nilhan Açıkalın 80

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Onursal Başkan				
Erol	ÖZVAR	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi	Rektör
Düzenleme Kurulu				
Alaeddin	YALÇINKAYA	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi	Kongre Başkanı
Meral	BALCI	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi	Kongre Yürütücüsü
Arzu	AL	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi	Genel Koordinatör
Cengiz	TOMAR	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi	Genel Koordinatör
İmam Bakır	KANLI	Doç. Dr.	Marmara Üniversitesi	
Hasan	KORKUT	Doç. Dr.	Marmara Üniversitesi	
Şükrü	YAZGAN	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi	
İmran	DEMİR	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi	
Hakan	MEHMETCİK	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi	Genel Koordinatör
Ali Murat	KURŞUN	Arş. Gör.	Marmara Üniversitesi	Sekretarya
Ferit	BELDER	Arş. Gör.	Marmara Üniversitesi	Sekretarya
Gökhan	KATITAŞ	Arş. Gör.	Marmara Üniversitesi	Sekretarya

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Bilim ve Danışma Kurulu			
Erol	Özvar	Prof. Dr.	Rektör, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Cengiz	Tomar	Prof. Dr.	SBF Dekanı, Marmara Üniversitesi, Türkiye
Mustafa	Kurt	Prof. Dr.	Rektör Yard., Marmara Üniversitesi, Türkiye
Mustafa	Çelen	Prof. Dr.	Rektör Yard., Marmara Üniversitesi, Türkiye
Alaeddin	Yalçınkaya	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Abdulrahim	Abuhusayn	Prof. Dr.	Lübnan Beyrut Amerikan Üniversitesi
Abderrahim	Benhadda	Prof. Dr.	Katar Üniversitesi
Muhammad	Al-Arnaut	Prof. Dr.	Ürdün Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
Şükrü	Hanioğlu	Prof. Dr.	Princeton Üniversitesi , USA
Sergey	N.Sylvesterov	Prof. Dr.	Russian Academy of Science, RF
Ömer	Faruk Gençkaya	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Tayyar	Arı	Prof. Dr.	Uludağ Üniversitesi, Türkiye
Fuat	Keyman	Prof. Dr.	Sabancı Üniversitesi, Türkiye
Ahmet	Nohutçu	Prof. Dr.	Medeniyet Üniversitesi, Türkiye
Mehmet	Özkan	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Esra	Hatipoğlu	Prof. Dr.	Rektör, Nişantaşı Üniversitesi
Sergey	Barisoviç Drujulovski	Prof. Dr.	Moscow State Instıtute of International Relations, RF
Elman	Nasırov	Prof. Dr.	Azerbaijan State Üniversitesi, Azerbaijan
Recep	Bozlağan	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Yusuf	Şahin	Prof. Dr.	Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye
Ensar	Nişancı	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye
Hüseyin	Emiroğlu	Prof. Dr.	Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye
Nejat	Doğan	Prof. Dr.	Erciyes Üniversitesi, Türkiye
Mert	Bilgin	Prof. Dr.	İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye
Erhan	Doğan	Doç. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Stephen	Larrabee	Prof. Dr.	RAND, USA
Lenore	G. Martin	Doç. Dr.	Harvard Üniversitesi, USA
Natalya	Ulçenko	Doç. Dr.	Russian Academy of Science, Rusya
Seçil	Paçacı Elitok	Doç. Dr.	Koç Üniversitesi, Türkiye
Elif	Hatun Kılıçbeyli	Doç. Dr.	Çukurova Üniversitesi, Türkiye
Giray	Saynur Derman	Doç. Dr.	Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Kenan	Dağcı	Doç. Dr.	Yalova Üniversitesi, Türkiye
Nihal	Ekin Erkan	Doç. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Recep	Rehimli	Doç. Dr.	Azerbaijan State Administration Academy, Azerbaycan
Yüksel	Demirkaya	Prof.. Dr.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Sergey	Zhiltsov	Doç. Dr.	Russian Academy of Sciences, Rusya
Gregory	Simons	Doç. Dr.	Uppsala Centre for Russian and Eurasian Studies, İsveç
Emel	Parlar Dal	Doç.Dr.	SBF, Marmara Üniversitesi
Gonca	Oğuz Gök	Doç. Dr.	SBF, Marmara Üniversitesi
Behlül	Özkan	Doç. Dr.	SBF, Marmara Üniversitesi
Aynur	Can	Dr. Öğr. Üy.	Marmara Üniversitesi, Türkiye
Nesrin	Kenar	Dr. Öğr. Üy.	Sakarya Üniversitesi, Türkiye
Hatice	Yazğan	Dr. Öğr. Üy.	Karatekin Üniversitesi, Türkiye

MARMARA UNIVERSITY FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Ela	Özkan Canbolat	Dr. Öğr. Üy.	Karatekin Üniversitesi, Türkiye
Leila	Aliyeva	Dr.	Director of the Black Sea- Caspian Region Center for Information and Analysis, Rusya
Senada	Selo Sabic	Dr.	Institute for International Relations, Zagreb, Hırvatistan
Boian	Koulov	Dr	Institute of Geography, Bulgarian Academy of Sciences, Bulgaristan
Eduard	Popov	Dr	Director of Black Sea-Caspian Region Center for Information and Analysis, Rusya
Elkhan	Mehdiev	Dr	Azerbaycan
Hakkı	Atun		Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Sergei	Konoplyov		Harvard Black Sea Security Program , Harvard Üniversitesi, USA
Roy	Allison		The London School of Economics and Political Science, UK
Sergei	Goncharenko		Ministry of Foreign Affairs, Rusya
Dimitrios	Triantaphyllou		International Center for Black Sea Studies (ICBSS), Yunanistan
Leonid	Savin		Director of International Eurasian Movement, Rusya
Sultanov	Bulat Kiliçbayeviç		Kazakhstan Strategic Research Institute, Kazakistan
Araz	Aslanlı	Dr. Öğr. Üy.	Hazar Üniversitesi
Nazim	Caferov	Dr.	Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi
Hatem	Cabbarlı	Dr.	Avrasya Güvenlik ve Stratejik Araştırmalar Merkezi Başkanı
Roin	Kavrelişvili	Prof. Dr.	Türk Akademisi Başkanı Kazakistan

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ

BlueBlackSea InternationalCongress

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883
MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

OPENNING SECTION

Measuring Global Footprints Across the BRICS/MIKTA Cluster of 'Rising' Countries: Subjective Impressions/Objective Data

Andrew F. Cooper

My presentation starts with the assumption that states considered to be 'rising' and/or ' emerging' in the 21st century want global projection of influence. An argument can be made that this dynamic is reinforced among the cluster of BRICS and MIKTA countries by their shared membership in the G20. Yet in the bulk of the literature, it is the BRICS that grab the bulk of the attention as 'rising' global players, while the MIKTA countries are relegated to a second-tier status with a focus on a regional not a global projection. While the level of organizational mobilization by the BRICS as opposed to the MIKTA countries (with elaborate leader level summits) supports this argument, various forms of measurement (trade/investment, the number of diplomatic missions, hosting major events/soft power initiatives) may blur the image. While some of the BRICS (most notably China) have far greater global projection than the MIKTA countries, the overall picture may be more uneven. Notwithstanding the various forms of structural constraint the MIKTA countries (notably Turkey) still have the will/skill in terms of agency to push for a comparatively strong form of global projection.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel II

THE ROLE OF ENERGY IN THE EVOLUTION OF TURKISH- RUSSIAN RELATIONS IN THE POST-COLD WAR PERIOD

Emre Erşen

This paper aims to discuss the implications of the energy issue on the evolution of Turkish-Russian relations in the post-Cold War period. In addition to providing an overview of the historical development of the energy ties between Turkey and Russia particularly in the last three decades, it will focus on two important questions in order to explore Ankara and Moscow's converging and diverging interests in the energy sphere. The first question is about how the two countries perceive the economic benefits and costs of their deepening energy relationship. It is particularly important to understand the implications of Turkey's increasing energy dependence on Russia in light of its rapidly growing domestic demand as well as Russia's interest in maintaining its strong influence in the lucrative Turkish energy market. The second question is closely related with the dynamics of cooperation and competition between the two countries in the sphere of energy pipelines. Apart from the "EU vs Russia" or the "Southern Gas Corridor vs Turkish Stream" geopolitical rivalry, this question is significant in order to evaluate whether it is possible to reconcile Turkey's desire to become a regional energy hub in Eurasia with Russia's own geopolitical agenda particularly in the aftermath of the crisis in Ukraine.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel II

Turkish Foreign Policy and the 2014 Crisis in Ukraine

Murat Önsoy

Analysts often look back at the Soviet period to obtain a thorough understanding of the roots of the Ukrainian crisis, highlighting the commonalities between the present crisis and those of the Cold War era or the interwar period. What we are witnessing in Ukraine today, however, actually recalls scenes from the collapse of the Soviet Union - but this time the scenes are being played out in reverse. The peaceful dissolution of the Soviet Union in the Yeltsin era is now being rolled back by Putin, who is attempting to undo the history of the Soviet collapse. A further escalation of the crisis and a prolonged conflict between Russia and Ukraine represents a nightmare scenario for both their immediate neighborhood and the wider global arena. Some, believing that what we are experiencing today evokes an eerie sense of déjà vu, argue that there is sufficient justification for talks seeking a new containment strategy. Others extend the historical analogy further, warning the parties against reigniting a full-fledged Cold War psychology. Turkey's response to the 2014 crisis in Ukraine is in many ways surprising, and it represents an intriguing empirical puzzle for analysis. This study demonstrates that Turkey's reactions to the crisis in Ukraine resulted from Ankara's cost-benefit calculations based on domestic and international power balances under the influence of social, economic, and historical factors. By applying a coherent framework that identities multiple and complex contributing factors, the author provides a comprehensive analysis of the elements underlying Turkey's response to the 2014 crisis in Ukraine.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel III

Küresel Güçlerin Türk Boğazlarına Yönelik Stratejileri

Alaeddin Yalçınkaya

Günümüzde Türk Boğazları olarak bilinen İstanbul ve Çanakkale Boğazları Ortaçağdan günümüze her dönemde büyük güçlerin rekabet alanı olmuştur. Çanakkale Savaşları, I.Dünya Savaşı'nın en önemli cephelerinden kabul edilirken, II.Dünya Savaşı'nın başlangıcından önce imzalanan Montreux Boğazlar Sözleşmesi ile boğazlar üzerinde Türkiye'nin mutlak egemenliği yeniden tanınmıştır. Bu sözleşme ile Türkiye ile birlikte Karadeniz kıyıdaşı ülkelere diğerlerine göre ilave kazanımlar sözkonusu olmuştur. Soğuk Savaş sonrasından günümüze boğazlar konusunu iki alt dönemde ele almak gerekir: 1990-2000 ve 2001'den günümüze. 1990lar boyunca Boğazlarda artan tanker trafiğine karşı Türkiye Montreux'nün ilgili maddelerinin hukuksal yorumuyla yeni tüzük hazırlamıştır. Buna göre Boğazlardan geçişte İstanbul'un güvenliği esas alınarak zaman zaman boğaz girişinde gemiler günlerce beklemek zorunda kalmıştır. Bu süreçte Rusya 1936 Montreux'nun çağını doldurduğunu savunmuştur. Bu süreçte Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattının devreye girerek tanker trafiği azalmış ve Rusya'nın Bakü petrolleri üzerindeki kontrolü kalkmıştır. 2000lerden itibaren ABD'nin Karadeniz'de askeri güç bulunduramaması Montreux'yü yeniden tartışma zeminine getirmiş ve bu süreçte Rusya 1936 sözleşmesinin önde gelen savunucularından olmuştur. Tebliğide bu süreçte yaşananlar ile küresel güçlerin bu süreçte çıkarları ve temel politikaları ele alınmaktadır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel III

Karadeniz ve Türk Boğazlarının Stratejik Önemi

Hakan Arıdemir

Afro-Avrasya Denizleri, tarih boyunca Eski Dünya olarak bilinen Afrika, Avrupa ve Asya kıtalarını birbirine bağlayan suyollarıdır. Bu denizler Doğu ile Batı arasında yalnızca mal ve hizmet dolaşımını değil, aynı zamanda bilginin, fikirlerin, kültürlerin, dinlerin ve inançların etkileşimini sağlayan ana güzergâh olmuşturlar. Çin'den başlayıp Asya'nın güneyini çevreleyen Anadolu'yu Avrupa ve Afrika'ya bağlayan bu deniz alanları, politik ve stratejik öneminin yanı sıra Doğu ile Batı'nın farklı medeniyetlerini ve kimliklerini birbiriyle tanıştıran kültürel bir ayrıcalığa ve kadim bir tarihe sahiptirler. Bu bağlamda en başta Afro-Avrasya coğrafyasını çevreleyen denizler ve suyollarının en önemlilerinden biri olan Karadeniz ve Türk Boğazlarının stratejik öneminin ortaya konması gerekmektedir. Karadeniz ve Türk Boğazları stratejik açıdan sadece tüccarların değil, aynı zamanda bilginin, bilgelerin, düşüncelerin, dinlerin, inançların, kültürlerin ve medeniyetlerin de yolu olmuştur. Bu çalışmada Karadeniz ve Türk Boğazlarının stratejik önemi incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Karadeniz, Türk Boğazları, Deniz Hâkimiyeti Kuramı, Deniz İpek Yolu, Deniz Gücü

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel III

MONTRÖ BOĞAZLAR SÖZLEŞMESİ VE ALMANYA

Meral Balcı ve Atakan Büyükdağ

Türkiye, Lozan'da her ne kadar pozitif düzenlemeler elde etse de Boğazlar Meselesinin kısıtlayıcı hükümlerin tamamının kaldırılmasını sağlayamamıştır. Boğazların savunulması Türkiye'ye değil Birleşmiş Milletlere bırakılmış ve Boğazlardan geçişleri düzenlemek üzere bir uluslararası kurulun oluşturulmasına karar verilmiştir. İtalya'nın 1935'te Habeşistan'a saldırması ve Almanya'nın 1936'da Ren bölgesine asker çıkarması ise diplomatik dengeleri değiştirmiştir. Bu gelişmelerin sonucunda Türkiye, küresel güçlerin bu iki örnekte garantörlüğünün yetersiz kaldığını işaret etmiştir. Buna ek olarak Türkiye, İtalya'nın Akdeniz'deki yayılmacı politikasına karşı kendisini korumak amacı ile Boğazların askeri savunması ve geçişlerin düzenlenmesi hükümlerinde Türkiye lehine pozitif değişikliklere gidilmesi isteklerini içeren birer nota göndermiştir. Sovyetler Birliği'nin de içerisinde olduğu ülkeler 22 Haziran 1936'da Montrö'de toplanarak Türkiye'nin boğazlar üzerindeki hâkimiyetini temel hatları ile kabul etmiş ve Montrö Boğazlar Sözleşmesi 9 Kasım 1936'da yürürlüğe girmiştir. Ancak bu antlaşma ile Sovyet donanmasının Karadeniz'den çıkıp Baltık Denizi ile bağlanabileceğini düşünen Almanya, Türkiye'den ayrı bir antlaşma ve garanti istemiştir. Bu çalışmada Almanya'nın II. Dünya Savaşı'na kadar olan süreçte Montrö Antlaşması'na karşı tutumu, Türkiye'den talepleri ve sonuçları incelenmiştir. Almanya ile imzacı ülkeler arasında kalan Türkiye'nin ise bu süreci denge politikası güderek aşmaya çalıştığı izlenmiştir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel III

Montrö Oturumunun 8.Maddesi: Kanal İstanbul Projesinin Montrö'ye Olası Etkileri

Derya Tuğlu

Türk boğazları Asya ve Avrupa kıtasında önemli geçiş yollarındandır. Yüzyıllar öncesinde de önemli bir ticaret noktası olan İstanbul ve İstanbul Boğazı, dünyadaki pek çok devletin elde etmeyi ya da kontrol etmeyi hedeflediği bir coğrafya olmuştur. Bununla beraber Karadeniz ve Marmara Denizi'ni birbirine bağlayacak, İstanbul Boğazı'na alternatif bir suyolu hem Osmanlı Devleti, hem de Türkiye Cumhuriyeti döneminde çeşitli kereler proje olarak dile getirilmiştir.

Birinci Dünya Savaşı'nı takiben yaşanan Türk Kurtuluş Savaşı sonucunda, 1923 yılında imzalanan Lozan Antlaşması ile Türk Boğazları silahlardan arındırılmış bir şekilde, Milletler Cemiyeti tarafından oluşturulan bir Boğazlar Komisyonunca kontrol edilmesi kararlaştırılmış idi. Fakat II.Dünya Savaşı öncesi tedirginlik döneminde, Türkiye'nin güvenlik hassasiyetleri haklı bulunarak, boğazlar konusu yeniden değerlendirmek üzere, Türkiye ve -İtalya haricinde-Lozan Antlaşması'na taraf devletler yeniden toplandı. Montrö'de imzalanan ve aynı adı taşıyan sözleşme ile boğazlar komisyonu kaldırıldı ve boğazların tüm idaresi Türkiye Devleti'ne bırakıldı ve yaklaşan savaş dolayısı ile silahlandırılmalarına da izin verildi. Boğazlardan geçiş konusu, Türkiye'nin bizzat savaşta olup olmamasına bağlı olarak şekillenirken, Marmara Denizi'nden yine bir iç deniz olan Karadeniz'e savaş gemilerinin geçişi, Karadeniz'de kalış süreleri ve tonajları, bu gemi devletinin Karadeniz'e kıyısı olup olmamasına göre değişmektedir.

Bu tebliğde, açılması planlanan Kanal İstanbul'un Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni ne derece etkileyeceği tartışılmaktadır.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel III

Savaş gemilerinin Türk boğazlarından Geçiş Rejimine Yönelik Düzenlemeler ve Örnek Olaylar

Ramazan Güreşçi

Türk boğazları terimiyle kastedilen bölge İstanbul boğazı, Marmara denizi ve Çanakkale boğazlarıdır. Haiz olduğu stratejik konumu sayesinde askeri ve ekonomik olarak büyük önem taşımaktadır. Dünya ticaretin kahir ekseriyetinin denizler üzerinden yapıldığı ve Karadeniz'e kıyıdaş devletlerin uluslararası denizlere ulaşmadaki tek çıkış noktasını teşkil etmesi, önemini açıkça ortaya koymaktadır. 18yy kadar, Osmanlı'nın mutlak ve münhasır egemenliği altında olan boğazların geçiş rejiminde ne savaş gemilerine ne de ticaret gemilerinin geçişine yönelik Osmanlı'nın hiçbir uluslararası taahhüttü bulunmuyordu. Ancak, uluslararası gelişmelere bağlı olarak birtakım değişimler yaşanmıştır. İlk olarak, Küçük kaynarca antlaşmasıyla Osmanlının Rusya'ya karşı bir takım yükümlülükler üstlenmesi, çekişmesiz olan geçiş rejiminin değişiminin başlangıcıdır. 1841 Londra Boğazlar Sözleşmesi ise özellikle Türk boğazlarında geçiş meselesinin artık uluslararası yükümlülükler kapsamında değerlendirilmesinin vesikasıdır. Cumhuriyetin kurulmasıyla akdedilen Lozan Boğazlar Sözleşmesi 1936 yılına kadar geçiş rejimini tanzim etmiştir. Ancak, Türkiye'nin çıkarlarını korumada yetersiz kalan Lozan sözleşmesinin yerine, Türkiye tarafından II Dünya Savaşı konjonktürü oldukça iyi kullanılarak başlattığı girişimler Montrö Boğazlar sözleşmesiyle sonuçlanmıştır. Hâlihazırda cari olan Montrö'ye göre deniz vasıtaları, savaş ve ticaret gemileri olarak tasnif etmiştir. Çalışmamızın konusunu teşkil eden savaş gemilerinin boğazlardan geçişini düzenlerken 'savaş', 'barış' ve 'Türkiye'nin kendisini savaş tehdidi altında hissetmesi' durmalarını dikkate almıştır. Bu kapsamda, çalışmanın temel amacı sözleşme doğrultusunda savaş gemilerinin Türk boğazlarından geçiş rejimini örnek olaylar ışığında değerlendirmektir.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel IV

Çin-Japonya İlişkileri: Büyük Güç Rekabeti mi, Yoksa Barışçıl Karşılıklı Bağımlılık mı?

Emre Demir

Bu çalışma, Çin-Japonya ilişkilerinin 1950'lerden günümüze nasıl bir seyir izlediğini, işbirlikçi mi yoksa rekabetçi mi olduğunu ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Çalışma, iki ülke arasındaki ilişkilerin Soğuk Savaş döneminde temel olarak karşılıklı çıkarlar üzerine kuruluyken Soğuk Savaş sonrası dönemde öz çıkarın karşılıklı çıkarlara üstün geldiğini iddia etmektedir. Başka bir deyişle Çin ile Japonya arasındaki ilişki, işbirlikçi bir ilişkiden rekabetçi bir ilişkiye dönüşmüştür. Bu bağlamda çalışmanın ilk bölümünde iki ana akım Uluslararası İlişkiler kuramı olan realizm ve liberalizmin dünya siyasetini nasıl anladığı ve tanımladığı üzerinde durulmaktadır. Ardından Çin ile Japonya arasındaki ilişkilerin 1950'lerden 2017'ye kadarki seyri incelenmekte ve sonuç kısmında da ikili ilişkiler üzerine kısa bir tartışma yapılmaktadır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel IV

Çin'in Harmonik Dünya Politikası ve Dünya Düzeni

Fazlı Doğan

Son zamanlarda "harmoni" kelimesi Çin'in politik hayatında bir fenomen haline gelmiştir. Aynı zamanda harmoni, hem söylemsel hem de bir anlayış olarak antik Çin düşüncesinin merkezi kavramlarından birisidir. Konfüçyüsçü düşüncedeki ilahi olan ve dünyevi olan arasındaki doğal uyum günümüzdeki harmoni anlayışını etkilemektedir. Hu Jintao 2004'te Çin Komünist Partisi nezdinde "hamonik toplum" söylemini ve politikasını ilan ettiğinde harmoni hakkındaki akademik çalışmalar da artmaya başlamıştır. Çin öncelikle kendi için uyumlu toplumu kurmak için çaba harcama güdüsüne sahiptir. Bu bağlamda, anti- kolonyal, ulusçu, kalkınma odaklı, sosyalist ve harmoni içindeki sosyalist topluma dayanan demokratik yönetim gibi hayati konularda bir bütünlük sağlanmalıdır. Çin kolektif liderliği tepeden inme bir yöntemle harmonik toplum projesini sosyal, politik, ekonomik ve kültürel programlarla yürütmektedir. 2012'den beri Çin'in başkanlığını yapan Xi Jinping dünya düzeninin adil olmadığını ve Çin'in harmonik dünya için çalışması gerektiğini vurgulamaktadır. Büyük harmoni içinde dünyayı birleştirecek kurumsal uyum, güç dengesi gibi çalışacak ve barışı getirecek olan güç uyumu ve değerlerin uyumunu da içeren Çin istisnacılığının bir işareti olarak görülebilir. Bu hedefler aynı zamanda açıklık, egemen eşitlik ve farklı sosyal ve ekonomik modellere derinden saygıyı da barındırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çin Barışı, Büyük Harmoni, Harmonik Toplum, Harmonik Dünya

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel IV

ABD'nin Çin'e Uyguladığı Ek Gümrük Vergilerinin Donald Trump'ın Seçim Vaatleri Üzerinden Değerlendirilmesi

Halit Ahmet Kahraman

2008 finansal krizinden sonra küresel çapta korumacılık politikaları yaygınlaşmaya başlamıştır. Krizin oluşturduğu etkileri bertaraf etmek için devletler iç piyasalarını koruma yoluna gitmiştir. Yerli üretimi desteklemek ve ekonomik milliyetçilik her geçen gün daha fazla ağırlık kazanan ticaret politikası olmuştur. Küresel serbest ticaretin tekrardan sorgulandığı bir dönem olarak karşımıza çıkmaktadır.

ABD Dünya üzerinde serbest ticaretin ve küreselleşmenin temel destekçisi olan bir devlettir. 2. Dünya savaşından sonra başat aktör olarak kurmuş olduğu uluslararası ticaret sisteminde gümrük vergilerinin düşürülmesi ve serbest ticaretin yaygınlaştırılması önceliği olmuştur. Fakat Trump'ın hükümete gelmesi ile birlikte ABD bu politikasında değişikliğe gitmiştir. ABD, Çin'e bedeli milyarca doları bulan ek gümrük vergileri getirmiştir.

Donald Trump seçim kampanyasını yürüttüğü günlerden itibaren ithalata vergiler getireceğini beyan etmişti. Trump'ın bu hamlesiyle birlikte Çin, ABD kadar sert olmasa da korumacı tedbirler alacağını ilan etmiştir. Bundan sonra ise iki devlet karşılıklı olarak ithalatı azaltacak adımlar atmıştır.
Bu araştırmada küreselleşme ve serbest ticaretin temel aktörü olan ABD'nin neden Çin'e ek gümrük vergileri getirdiği araştırılacaktır. Bu bağlamda serbest ticaret ve ekonomik korumacılık ile ilgili teoriler tartışılacaktır. Açıklama kabiliyeti en yüksek yaklaşım ise Donald Trump'ın uyguladığı tüm politikaların temelinde seçim vaatlerini yerine getirmek olduğudur. Trump için ulusal ve küresel ekonomik çıkarlardan ziyade iç politik kaygıların daha öncelikli olduğu anlaşılmaktadır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION II Panel IV

Jeopolitik İktisat Açısından Çin'in Bir Kuşak Bir Yol Projesi: Ortadoğu'daki Güç Mücadelesine Etkileri Ve Sonuçları

Uğur Selçuk Akalın ve Kaan Yiğenoğlu

Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı Xi Jinping tarafından 2013 yılında kamuoyuna duyurulan Bir Kuşak Bir Yol Projesi (BKBY), üçüncü milenyumda Çin'in en önemli dış iktisadî ve siyasî girişimlerinden bir tanesi olarak kabul edilmektedir. 65 ülkeyi ve yaklaşık 4,5 milyar insanı kapsayan, Asya, Avrupa, Ortadoğu ve Afrika'yı içine alan, Pekin ile Londra'yı birbirine bağlayan BKBY, global ölçekli bir projedir. Projenin en önemli geçiş güzergâhlarından bir tanesi Ortadoğu'dur. Ortadoğu, sahip olduğu enerji kaynaklarıyla, bölgesel ve global güçlerin mücadele içerisinde olduğu bir bölgedir. Bu nedenle bölge, BKBY projesi açısından jeostratejik önemdedir. Bu çalışmada BKBY projesi, jeopolitik iktisat açısından incelenmekte ve Ortadoğu'daki güç mücadelelerine olası etkileri ve sonuçları değerlendirilmektedir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel V

New World (Dis)Order: A Thermodynamical Approach to Rising Instability in the World System

Şükrü Yazğan

Contrary to post-cold war expectations, the contemporary international politics is increasingly characterized by socio-political and geopolitical upheavals and rising disorder. all around the world. Chaotic interactions between constituent units of the international system have seemed to become the norm and the rising unpredictability has contributed to the overwhelming sense of increasing instability. In order to understand the underlying dynamics that led to increasingly volatile and unpredictable relations between the relevant actors and rising instability within the international system, a new approach incorporating insights from the second law of thermodynamics and chaos theory is required. This new approach should be based on the acceptance that a) "disorder" and/or "crisis" is the rule (normal condition) of existence and "order" is just a spatial-temporal exception—a dissipative structure that should be created and which may endure as long as material and ideational flows feeding it can be sustained b) increasing complexity of both socio-political order(s) and environmental systems has elevated the systemic instability by increasing the number of systemic possibilities which should be controlled exponentially and thus has made it more difficult to (re)construct or sustain any particular order pattern within the system.

Keywords: World (Dis)Order, Non-Linear Thermodynamics, Dissipative Structures, Chaos Theory

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel V

Political Warfare and Subversion: War by Other Means

Greg Simons

Competition and conflict in international relations has been rapidly increasing in the 21st century. The bipolar global system of the Cold War was ended in 1991 with the collapse of the Soviet Union and was replaced with a unipolar world with the United States as the remaining super power. However, the international system has been steadily evolving in the early 21st century as Western military and economic power falls in to a steady decline. This decline has spurned actions to try and preserve the hegemony and thus to try and prevent the emergence of a possible multipolar world. The tools for doing this have been through the use of political warfare and subversion of possible and potential emerging threats to Western and US in particular, hold on global hegemonic power.

What is political warfare? "Political warfare is the marshalling of human support, or opposition, in order to achieve victory in war or in unbloody conflicts as serious as war" (Codevilla, 1989: 77). It a constituent part of political warfare, it is a very coordinated and calculated pursuit that seeks to gain political power through the use of coercion and force that is applied at the right place and point in time. Subversion is a powerful tool of power, which is a conscious act of intent to overthrow an existing political regime by use of psychological coercion and/or physical force by a 'domestic' actor. Propaganda is used in influencing and supporting subversion, where a proxy force and its foreign backer can cooperate together in addition to the physical support rendered to a proxy.

The use of these tactics is a deliberate strategy in order to avoid the formalities and consequences of the formal declaration and engagement in war. However it is not easy and success is not guaranteed as certain pre-conditions need to be present in order for the operation to be successful. Different cases from recent international conflicts shall be given in order to illustrate the theoretical and conceptual models.

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel V

Can China and Russia Stand up to American Hegemony?

Özgür Üşenmez

As the 1970's crisis of Fordism began to shake up the American hegemony over international economy, transnational liberalism and increasing financialization was the response to shore up the teetering system. Since growing financialization and de industrialization in the West paved the way for the emergence of Chinese rivalry as a work shop of the world,questions started in terms of next hegemonic power that can surpass the American dominance in world system. And the moment of crisis in 2008 and the ensuing deep recession around the world and advanced economies brought this hegemonic leadership issue at the forefront of the international politics. While new nationalist-populist Trump administration shifted to trade wars to protect America's edge over its rivals, Chinese leadership responded with One belt One road initiative and increase its defensive posture in Pacific ocean.Then the emerging controversy is that whether China, with its cooperation with Russia , can really replace the American hegemony in the world system. Does hegemony only consist of economic and military power? How this Eastern force influence the socio - cultural relationships that underpins the previous hegemony or how Chine reconciles its state-led economic development with defense of further liberalization in World economy? This paper tries to answer these questions.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel VI

Russia's Rising Profile in the Middle East: Endeavor to Establish a Polycentric Order in the Region

Fatma Aslı Kelkitli

Russia declared its aim of being one of the influential centers of an evolving multi-polar world in the late 1990s. This objective appeared to be much more realizable in mid 2000s thanks to the political stability, economic growth and military resurgence attained under the leadership of Vladimir Putin. This renewed morale buttressed by growing capacity led the country to show much more interest in some regions such as the Middle East which had received scant attention from Russian foreign policy-makers in the immediate post-Cold War period. Russia became one of the members of the Middle East Quartet that was set up to mediate the Israeli-Palestinian peace process, worked together with the UN Security Council members and Germany to find a political settlement to the nuclear program of Iran and participated actively to the Geneva peace talks that were organized to find a way out of the civil war in Syria. This paper claims that Russia contributes to these multilateral efforts in the Middle East in order to come to an understanding with the USA and the EU which will also strengthen its hand concerning the other international matters especially with the ones pertaining to the Eurasia

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel VI

Russia's Black Sea Fleet: toward the Mosquito Fleet

Igor Delanoe

As the State Armament Program (SAP) 2011-2020 is coming to an end, Moscow has floated a new military program for the 2018-2027 period. Despite the sanctions, economic difficulties and the collapse of oil revenues, the Russian Navy has demonstrated that it can contribute to Russia's international posture, as demonstrated during the Moscow's Syrian campaign. Among the five Russian naval formations—namely the Northern, Baltic, Black Sea, and Pacific fleets as well the Caspian flotilla—the Black Sea fleet has undergone the most remarkable changes since 2010. Although modest by their number and their tonnage, its units are involved in operations in the Black Sea basin, the Mediterranean, and more sporadically, beyond the Suez Canal and the Gibraltar Straits, in the "World Ocean." New platforms inducted in the course of the 2011-2020 SAP have provided the Black Sea fleet with enhanced multirole capabilities, in spite of difficulties experienced by the VPK—the Russian military-industrial complex—to meet the objectives outlined in the armament program. While the Black Sea Fleet is inexorably transitioning to a green-water force, it features a growing ability to carry out cruise-missile strikes way beyond Russia's immediate neighborhood. Furthermore, it retains the ability to operate in remote maritime areas, such as the Levant.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel VI

Regional cooperation initiatives in the Black Sea/Caspian Area and their impact on the security environment in the Region

Nika Chitadze

Main purpose of this research is to give an overview of the current political, economic, security etc. environment in the wide Black Sea area and main projects, first of all in the field of energy and transport, which should promote the cooperation among the different states of the wide Black Sea area and create the new security environment in the region in favor of peace and stability and further integration of the region into the global processes. Particularly, it will be analyzed in detail such projects, as TANAP and TAP and "Blue Stream - 2" gas pipeline and Baku-Tbilisi-Akhalkalaki-Kars railway projects, furthermore, it will be reviewed geopolitical and geo-economic interests of the main "geopolitical players" (USA, NATO, EU, Russia, Turkey, Iran, China) toward the region and their attitude toward the above-mentioned projects.

At the second part of the research the comparative analysis of the pessimistic and optimistic scenarios of the situation development in the region with concrete recommendations will be presented.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY ONE 27 September 2018, THURSDAY

SECTION III Panel VI

Legitimization of Russian Annexation of Crimea through Discursive Practices

Zeynep Elif Koç

Russian annexation of Crimea in 2014 has had broad repercussions and has been debated in both academia and international politics in terms of its legality according to international legal norms. As context of Russian declarations over the issue has pointed out, for Russian perspective, Crimean intervention was both legal and legitimate. In this regard, this paper aims at examining Russian discursive practices concerning annexation of Crimea. In accordance with its aim, this paper will briefly cover the course of events in Crimea in 2014 that was concluded with Russian annexation of the peninsula. Then, it will focus on alleged legality of the annexation in question in accordance with the principles of self-determination in international law. Finally, this paper will analyze Russian discourses about Crimean annexation. As a result of the aforementioned analysis, this paper will conclude with the argument that Russian authorities legitimized illegal annexation of Crimea through discursive practices.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VII

Suriye krizinde Aktörlerin, Uluslararası Hukuk Çerçevesinde olan, Güvenlik, Koruma Sorumluluğu ve İnsani Müdahale Doktrinlerden Algıları

Amir İmani

Bugünkü mevcut yüzyıl, uluslararası insani krizleri çevreleyen yeni kaygılar ve zorluklar nedeniyle, artan küresel beklentilere uygun sorumluluk için, geçtiğimiz yüzyıla göre daha dramatik değişikliklere tanık olmuştur. İnsan hakları kavramının büyük güçler tarafından araç olarak kullanması, güvenlik konularında insani müdahale tartışmasının önemine sebep olmuştur. Bu bağlamda, büyük güçler tarafından milli hedef ve çıkarları karşılamak için diğer devletlerin iç işlerine, uluslararası toplum tarafından nasıl, ne zaman müdahale etme ve askeri müdahalenin meşruiyet hakkında derin ve ciddi anlaşmazlıklar, kuruma sorumluluğu ve insani müdahale gibi kavramların gündeme gelmesine neden oldu. Koruma sorumluluğu gibi kavrmın 2005 de BM tarafından bir norm olarak kabul edilmesi, bu yolda önemli bir adım idi.

2011 yılın başlangıcından bu yana, Suriye'deki çatışmanın maliyeti 250 bin 'in üzerinde, Suriye'nin 4 milyondan fazlası, başta Türkiye, Mısır, Ürdün, Irak ve Lübnan olmak üzere komşu ülkeler ve ayrıca Avrupa'da, güvenlik aramayı zorladı. Suriye'de 7 milyon kişi yerinden edilmesi ve Da'esh ve diğer cihat gruplarının yükselişi bu durumu şiddetlendirdi. Bu İnsani ve güvenlik krizine rağmen, BM çatışmanın siyasi çözüm yönünde müzakereleri, çoğunlukla Başar Esad'ın geleceği konusundaki anlaşmazlık yüzünden yavaş ilerledi. Bununla birlikte, Libya krizinde bu doktrinlerinin pratik testi ve bunu yeniden Suriye'de tekrarlama, hem büyük güçler hemde güvenlik konseyinin 'koruma sorumluluk doktrin' üzerinde eylem için izin verme yetkili otorite olmasını eleştirdi. Ayrıca, aktörler, müdahalelerini, İnsani yardım, bölgesel kaçakların önlenmesi, terörle mücadele etme üzere üç temel direğe dayanan Suriye ve Irak bölgesel stratejisinde Da'esh tehdidine yanıt verme gibi amaçların olmasını söylemektedir.

Bu araştırma, insan haklarında olan Suriye ile ilgili doktrinleri inceleyerek, Suriye krizinin seyri, bölgesel ve küresel aktörlerin müdahalede bulunmaları, güvenlik konseyinde olan ülkelerin bu doktrinleri tanımlamaları, insani ve hukuki olup olmadığını yanıtlayıp sonuçlarını değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Suriye, Güvenlik, Kuruma Sorumluluğu, İnsani Müdahale, İnsani Yardım

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VII

The influence of genocide on the European Union policy towards Turkey, Ukraine and Germany

Patrycja Karlowska

For many years Turkish Accession process for European Union is being delayed by the accusation that Turkey is guilty of Armenian genocide of 1915. It has to be pointed that this genocide was committed by the Ottoman Empire and therefore Turkey is a descendant of the Ottoman Empire in the same way as German Republic is a descendant of Nazi Germany. However the worst genocide of XX century does not bring so much controversy to the European Union community. Furthermore massacres of 100 000 Polish civilians (children and woman included) committed by Ukrainians in Volhynia in 1943 did not stop European Union from active participation in Orange Revolution. It seems that European Union, which was staring with the European Coal and Steal Community formed by France, Italy, Federal Republic of Germany and Benelux countries is the last organization which can use genocide as an argument in the accession process. The goal of this article is analyze this three cases and determine if the outcome of the hypothesis that the genocide argument is the proof of relativity inside the European Union.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VII

Denizaşırı Üslerin Enerji Kaynakları Üzerindeki Hak Ve Yetki Tartışması: Kıbrıs'taki İngiliz Üsleri

Zeynep Erhan, Sezai Özçelik ve Ayşegül Bostan

Kıbrıs adası stratejik ve coğrafi konumu nedeniyle İngiltere'nin odak noktası olmuştur. I. Dünya Savaşı sonrası İngiliz kolonisi olan bu ada, 1960 yılında bağımsızlığını elde etmiştir. Ancak, İngiltere adadan tam anlamıyla çekilmemiş, 1960 tarihli Zürih ve Londra antlaşmaları ile adanın güneyinde adanın yüzölçümünün yaklaşık yüzde 3'ü olan iki adet askeri üs (Dikelya ve Agrotur) kazanmıştır. Uluslararası hukukçular tarafından sui jeneris bir yapıya sahip olduğu kabul edilen bu iki üs, İngiltere'nin denizaşırı, bağımsız ve egemen toprak parçaları olarak nitelendirilmektedir. Bu tebliğin amacı, sözü edilen bu üslerin sui jeneris yapısını tartışmak ve denize kıyısı olan bu kara parçaların, deniz karasularında ekonomik alana sahip olup olamayacağı incelemektir. Egemen ve bağımsız olarak kabul edilen bu iki askeri üs, Güney Kıbrıs yönetimi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti yanı sıra üçüncü bir devletin daha varlığına işaret ediyor. İfade etmek gerekir ki, bu yönde bir kabul görüşün, Doğu Akdeniz'deki enerji paylaşım mücadelesini daha da karmaşık hale getireceği muhakkaktır. Böylelikle, Doğu Akdeniz'de İngiltere'ye ait bir deniz yetki alanı verip veremeyeceğini saptamak Türkiye'nin bölgedeki çıkarlarını belirlemek açısından önemlidir. Bu bilgiler ışığında, bu çalışma, Kıbrıs adasındaki İngiliz askeri üslerinin sui jeneris yapısını tartışacak ve denize kıyısı olan bu kara parçalarının, deniz karasularında ekonomik alana sahip olup olamayacakları inceleyecektir. Başka bir ifadeyle, İngiltere'nin bu askeri üsleri kendi bağımsız egemenliğinde kabul etmesinin, Doğu Akdeniz de İngiltere'ye ait deniz yetki alanı verip veremeyeceğini ve buna bağlı olarak İngiltere'nin gaz rezervlerinde hak iddia edip edemeyeceğini tartışılacaktır. İngiltere'nin Brexit ile Avrupa Birliği'nden ayrılması olayı birçok açıdan daha da karmaşık hale getirmiştir.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

AEB ve AB: Ekonomik Karşılıklı Bağımlılığın Enerji Boyutu

Ahmet Bilal Tüzgen

Geçmişten günümüze Avrupa ve Rusya arasında askeri ve siyasi yaşanan rekabetin yanında ikisinin de birbirlerine olan ihtiyacı özellikle enerji ve ekonomi alanlarında görülebilmektedir. Rusya'nın öncülük ettiği Avrasya Ekonomik Birliği'nin üye ülkeleri sahip oldukları enerji kaynaklarıyla dünyanın önde gelen enerji ihracatçıları olarak değerlendirilmektedir. Avrupa Birliği ise gelişmiş sanayisi ve yüksek nüfusu ile enerji alanında dışa bağımlı bir bölge olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu iki durum AEB ve AB ülkelerinin diğer birçok alanın yanında enerji ticareti çerçevesinde ilişki kurmalarını da zorunlu kılmaktadır. Çalışmada AEB ve AB'nin ekonomik karşılıklı bağımlılıkları enerji sektörü çerçevesinde ele alınacaktır. Bu bağlamda Avrasya Ekonomik Birliği'nin kuruluşu ve yapısına değinildikten sonra Ukrayna Krizi üzerinden AB ile AEB'nin ilişkileri incelenerek, krizin enerji alanına yansımaları değerlendirilecektir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

21. Yüzyılda Avrasya Merkezli Güvenliğe Bakış: ŞİÖ ve KGAÖ'nün Karşılaştırmalı İncelenmesi

Alp Yüce Kavas

11 Eylül 2001'de ABD'de yapılan terörist saldırılar küresel ölçekte güvenlik paradigmalarının yeniden gözden geçirilmesine neden olurken, Doğu Avrupa, Orta Asya ve Asya-Pasifik'in bir bölümünü kapsayacak biçimde ele alacağımız "Avrasya" bölgesinde de askeri güvenlik alanında önemli gelişmelerin meydana gelmesine zemin hazırlamıştır. Bu bağlamda 21. yüzyılda Avrasya'da kurulmuş iki önemli bölgesel örgüt olan Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) ile Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü'nün (KGAÖ), uluslararası konjonktürdeki değişimlerin etkileri de dikkate alınarak, kuruluş ilke ve hedefleri ile temel işlevlerinin masaya yatırılması, birbirleri için rakip mi yoksa tamamlayıcı mı bir nitelik taşıdıklarının tartışılması amaçlanmaktadır.

Avrasya'da iki önemli bölgesel büyük güç konumundaki Rusya ile Çin'in ŞİÖ içerisinde oluşturduğu dengelerin incelenmesi ve Rusya'nın KGAÖ üzerinden yeni bir Varşova Paktı oluşturma amacında olabileceğine yönelik şüphelerin gerçekçiliğinin sorgulanması, bölgesel güvenlik paradigmalarının şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bölgenin enerji istihsali ve nakli açısından günümüzde de önemini koruduğundan hareketle her iki örgütün enerji güvenliğini sağlama amaçlı stratejileri de ortaya konulacaktır.

Çalışmada her iki örgütün kuruluşundan bugüne değin gerçekleştirdiği askeri tatbikatların bölge güvenliğinin sağlanması ve askeri dengeler açısından taşıdığı anlamın yanı sıra Batı-Atlantik Bloğu ülkeleri penceresinden ne şekilde algılandığının da yansıtılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Şanghay İşbirliği Örgütü, Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü, Avrasya, Güvenlik, Rusya, Çin

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

Rantçı Devlet-Zayıf Devlet İlişkisi: Azerbaycan Üzerinden Bir Değerlendirme

Göktürk Tüysüzoğlu

Doğal kaynaklardan elde ettiği gelir ile ekonomik ve siyasal işleyişini şekillendiren ülkeler, rantçı devlet olarak adlandırılmaktadır. Çoğulcu demokrasi yaklaşımına içkin bir vatandaşlık bilincinin yerleşmediği, nepotizm, patronaj ilişkileri ve yolsuzluk ile anlamlanan ve muhalefetin baskı altında tutulduğu bu ülkeler, rant gelirinin azalmasına bağlı olarak büyük çaplı siyasal çalkantılarla karşılaşabileceği için, aynı zamanda "zayıf devlet" statüsü çerçevesinde de ele alınabilir. Petrol ve doğalgazdan elde ettiği gelir ile ekonomik ve siyasal işleyişini şekillendiren Azerbaycan da rantçı devlet özelliğine haizdir. Bu nedenle, rant gelirinin azalmasına bağlı olarak ciddi ekonomik ve siyasal çalkantılarla karşı karşıya kalabilir. Enerji fiyatlarındaki dramatik düşüşe bağlı olarak beliren toplumsal huzursuzluk bunun açık bir yansımasıdır. Azerbaycan'ın rantçı yapısı, bu devletin, bünyesinde barındırdığı zayıf devlet karakterinin orta ya da uzun vadede belirmesine neden olabilir.

.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

Almanya'nın Enerjipolitik Yaklaşımlarında Rusya Federasyonu

Günnur Tuba Türksavaş

Bu çalışmada 82 milyon 322 bin ile Avrupa ortalaması için oldukça yoğun bir nüfusa ve dünyanın en çok enerji tüketen 6. ülkesi konumuna sahip olan Almanya'nın enerji politik yaklaşımları ele alınacaktır. Nicel veriler üzerinden Almanya'nın ülke enerji röntgeni ortaya konularak enerji siyasası kapsamında uyguladığı politikalar incelenecektir. AB ve NATO gibi iki önemli uluslararası örgütün üyesi olan Almanya'nın Avrupa'nın ortasında sahip olduğu jeopolitik konum, Avrupa ortalamasında oldukça yoğun olan nüfus faktörü, iki bloklu yapının çökmesinin üzerinden uzun bir zaman geçmiş olmasına karşın hala dengelenememiş doğu-batı ayrışmasının simge ülkesi olması ve bizatihi bu iki ucu coğrafi olarak da birleştiren konumu söz konusu ülkeyi incelemek için önemli merak noktalarını oluşturmaktadır Öte yandan Avrupa mali krizlerinde ve Avrupa'nın şiddetli biçimde yüzleştiği mülteci krizinde Almanya'nın yürüttüğü başat aktör konumu da bu ülkeyi Avrupa uluslar dünyasında incelenmesi elzem ülkeler içinde ön sıraya taşımaktadır. Almanya yoğun nüfus gücünün niceliğinin yanı sıra yüksek eğitim faktörü ile niteliksel olarak da güçlü olmasının katkısı ve sanayileşmiş bir ülke olmanın getirileri ile ön plana çıkmaktadır. 1980 yılından beri geliştirilen "energiwende" enerji konsepti ile gücü ve hedefleri arasında dengeyi sağlamayı hedeflerken siyasi sahada da bu kapsamda politikalar geliştirmektedir. Özellikle Rusya Federasyonu, Almanya'nın enerji coğrafyasında vazgeçilmez ve sağlam ilişkilerin odağında yer almaktadır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

Medvedev Sonrası Rusyanın Dış Politikası

Hasan Duran

SSCB'nin 1991 yılında dağılmasından sonra ekonomik, siyasi ve toplumsal olarak büyük sıkıntılar yaşayan Rusya, 2000li yıllarla birlikte yeniden toparlanma sürecine girmiştir. Sürecin en önemli isimlerinden olan Vladimir Putin 2000-2008 yılları arasında iki dönem Rusya devlet başkanlığını yapmıştır. Rus anayasasının getirmiş olduğu kısıtlamalar nedeniyle üçüncü kez devlet başkanı olamayan Putin 2008-2012 döneminde başbakan olarak görev yapmış ve bu dönemde anayasada yapılan değişikliklerle yeniden devlet başkanı seçilmesinin önündeki engel ortadan kaldırılmıştır. Putin 2012 yılından beri Rusya devlet başkanlığını yürütmektedir.

Putin'in ilk döneminde (2000-2008) başlayan Rusya'nın yeniden süper güç olma girişimleri, ikinci dönemiyle birlikte (2012-?) daha belirgin hale gelmiş ve özellikle ABD'nin hegemonyasına karşı çok kutupluluk söylemi ve uygulamalarıyla meydan okumaya başlamıştır. Bunun en somut göstergeleri ise 2014 Ukrayna'ya müdahale ve Kırımın işgal ve ilhakı ile Suriye Savaşına aktif katılmasıdır.

Avrasyacılık yaklaşımını benimseyen Putin'in eski Sovyet Coğrafyasında Moskova merkezli bütünleşme çabaları da çok kutupluluk ekseninde devam etmektedir. Avrasya Birliğini kurarak bölgede AB benzeri bir yapı oluşturmak ve modern dünyada kutuplardan biri olmak istemektedir. 2014'den beri uluslararası yaptırımlarla karşı karşıya kalan Rusya zorlu bir süreçle karşılaşmıştır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

Rusya'nın Karadeniz Bölgesindeki Yeni Stratejik Adımları, NATO ve Bölgesel Güvenliğin Geleceği

Hasan Korkut

Stratejik konumu nedeniyle Karadeniz bölgesi Avrupa için büyük önem taşımaktadır. Karadeniz'i kontrol edebilecek güçlü bir aktör, Avrupa kıtasına, özellikle Balkanlar ve Orta Avrupa'ya yönelik etkin politikalar üretebilecek fırsatı elde tutabilir ve aynı zamanda Doğu Akdeniz, Güney Kafkaslar ve Orta Doğu'nun kuzeyinde kolaylıkla nüfuz sahibi olabilir.

Karadeniz bölgesinde oluşacak herhangi bir istikrarsızlık veya dostluk/düşmanlık ittifakı bölgeyle direk teması olan NATO üyesi ülkeleri doğrudan etkileyecek gelişmelere sebep olabilir. Son yıllarda Rusya'nın bölgede ortaya koyduğu adımlar ve ürettiği politikalarının istikrar ve güvenliği azalttığı, belirsizliği arttırdığı ve güvenlik ortamını değiştirdiğini kabul edilmektedir.

Rusya askeri ve siyasi duruşunu istikrarlı şekilde yeniden düzenleme yönünde başarılı sayılabilecek adımlar attığı görülmektedir. Bu adımlar öncelikli olarak büyük aktör olma konumunu pekiştirme ve bölgede nüfuzunu derinleştirme stratejisini hedeflediği açıktır.

Bu çalışmada söz konusu bölgesel ortamda Rusya'nın son zamanlarda bölgeye yönelik politikalarının Avrupa- Atlantik güvenlik düzenini nasıl etkilediği/etkileyeceği ele alınmaktadır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel VIII

Boru hatlarının enerjinin politik ekonomisindeki önemi: Rusya- AB- Türkiye

Nilay Tunçarslan

Enerji arzı, talebi ve güvenliği uluslararası ilişkilerin en çok tartışılan konularından birini oluşturmakta, bu kapsamda devletlerin yürüttüğü enerji politikalarının başta ekonomik, siyasi ve güvenlik olmak üzere pek çok boyutu bulunmaktadır. Yüksek miktarda enerjinin hızlı ve güvenli taşınabilmesine olanak veren boru hatları, enerji ithal ve ihraç eden ülkeler için en avantajlı seçeneklerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle dünya enerji ihracatında üst sıralarda yer alan Rusya'nın Avrupa'ya ve Çin'e enerji transferini boru hatları ile sağladığı görülebilmekte ve bu durum enerji temininde güzergah üzerindeki ülkelerin güvenilirliğinin sorgulanmasına yol açmaktadır. Devletler arasındaki politik ve ekonomik sorunlar enerji arzına tehdit oluşturabilirken, bunun son yıllardaki en somut örneği Ukrayna Krizi'nde görülmüştür. Rusya, krizle beraber alternatif boru hatları rotalarına yönelmiş, özellikle Avrupa'ya ulaştırılacak enerjide Türkiye en uygun seçeneği oluşturmuştur. Çalışmada, Rusya'nın boru hatlarıyla Avrupa'ya gerçekleştirdiği enerji ihracatında Türkiye'nin hem alıcı hem de transit ülke olarak önemi analiz edilmeye çalışılacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

Kuzey İrlanda Barış Sürecinde Arabulucuların Gizli Rolü

Aytaç Kadıoğlu

Bu çalışma günümüzdeki en kapsamlı ve karmaşık etnik-ulusal temelli çatışmalardan ve çatışma çözümü süreçlerinden biri olan Kuzey İrlanda sorununu analiz etmektedir. Bu analiz yalnızca çatışmanın tarafları olan İngiliz Hükümeti ve İrlanda Cumhuriyetçi Ordusu (IRA) ile onun siyasi kanadını değil, üçüncü tarafları da kapsamaktadır. Hükümetler ve silahlı örgütlerin siyasi kanatları arasındaki resmi görüşmeler çözüm için temel olsa da, terörizmi sona erdirmede şiddet içermeyen siyasi çözüm yollarını tam anlamıyla anlayabilmek için bu yöntem yeterli değildir. Bu yüzden, arka planda yürütülen iletişim; fikir alışverişi, çatışmanın tarafları arasında güven inşası ve iletişimin esnekliğinin sağlanması bakımından çatışma çözümü süreçlerinin önemli bir bileşeni olarak görülmelidir. Bu araştırma, bağımsız üçüncü tarafların rolüne odaklanarak, barış süreçleri çalışmalarında çatışma çözümü ve yönetimi alanına katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Bu çalışmanın iddiası, Kuzey İrlanda barış sürecinde bağımsız ve uluslararası üçüncü tarafların, sorunun tarafları arasındaki güven sorununu gidermede önemli bir rol oynadıkları yönündedir. Çalışmanın sonucu, bağımsız üçüncü tarafların barış süreçlerinde resmi görüşmeleri gerçekleştirmeyi kolaylaştırdıklarıdır. Çalışma; arka plan iletişimini çatışmanın tarafları olan siyasi partilerle yapılan mülakatlarla ve arşiv analiziyle analiz etmektedir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

Rusya'nın Karadeniz'deki "A2/AD" Stratejisi

Cenk Özgen

Soğuk Savaş sonrası dönemde Rusya'nın Karadeniz'deki askeri varlığı "dramatik" biçimde azalmıştır. Ancak 2000'li yılların başından itibaren durum değişmeye başlamış, özellikle Ukrayna ve Kırım'daki gelişmeler sonrasında tablo tamamen tersine dönmüştür. Bugün Rusya, başta Kırım Yarımadası olmak üzere Karadeniz Havzası'nda yaptığı askeri yığınakla dikkat çekmektedir. Kara konuşlu uçak ve füze sistemleri bölgedeki yığınağın en kritik unsurlarındandır. Karadeniz Filosu bünyesinde yer alan suüstü ve sualtı platformları da yine kritik unsurlar arasındadır. Karadeniz Havzası'ndaki askeri yetenekleri göz önünde bulundurulduğunda Rusya'nın, hasmın belli bir bölgeye erişiminin ve orada harekât icra etmesinin engellenmesine yönelik uygulanan taktik, teknik ve usuller bütünü olarak tanımlanabilecek A2/AD (Anti Access and Area Denial/Erişimi Engelleme ve Alan Hâkimiyeti) Stratejisini esas aldığı değerlendirilmektedir. Rusya'nın hedefleri arasında 1990'lı yıllarda Karadeniz'de Türkiye'ye karşı kaybedilen askeri üstünlüğü geri almanın olduğuna şüphe yoktur. Ancak asıl hedef ABD'nin Karadeniz'de artan askeri varlığına karşı caydırıcılığı sağlamaktır. Bu çalışmanın amacı Rusya'nın Karadeniz'de uyguladığı A2/AD Stratejisini ele almaktır.

Anahtar Kelimeler: A2/AD, Karadeniz Filosu, Rusya, Ukrayna, Kırım Yarımadası.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

Kolektif Güvenlikte İktisadi Rasyonalite Arayışı: Donald Trump'ın NATO'ya Yaklaşımı

Efe Sıvış

Donald Trump'ın işadamı arka planı, Amerikan dış politikasına, uluslararası ilişkilere ve güvenlik meselelerine dahi ekonomik zaviyeden bakmasına neden olmaktadır. Üye ülkelerin, NATO bütçesine yaptıkları katkıları, kendi GSYH'lerinin yüzde 2'si seviyesine çıkarmaları gerektiğini vurgulayan Trump'a göre bu artırım, 2014 Zirvesi'nde alınan karar uyarınca 2024'e kadar değil fakat acilen yapılmalıydı.
Bütçeler karşılaştırıldığında Trump'ın iktisadi rasyonalite açısından bir biçimde haklı olduğu savunulabilir. Fakat ABD'nin NATO'ya ekonomik perspektifin ötesinde bakması gerektiği bir başka görüş olarak ortadadır. 1949 yılında, ABD'nin ön ayak olmasıyla kurulmuş olan NATO, Soğuk Savaş'ın bitimi olarak kabul edilen 1991 yılına kadar esas olarak ABD'nin Sovyetlerle olan mücadelesinin bir enstrümanı olmuştur. Savaşın bitiminin ardından NATO'nun tehdit algıları değişmişse de ABD'nin bu örgütün üzerindeki etkisi sürmektedir. Vaşington Antlaşması'nın 5. Maddesi, tarihinde yalnızca bir kez, ABD'nin lehine işletilmiştir. ABD, NATO sayesinde Avrupa'da mevcudiyetini meşrulaştırmakta ve bölgedeki Rus etkisini dengeleyebilmektedir. Bununla beraber ABD, NATO sayesinde Orta Doğu'da, Afrika'da ve Güney Asya'da geniş bir manevra alanına sahip olmuştur. ABD'nin 2017 itibariyle Almanya'da 152, İtalya'da 44, Portekiz'de 18 ve Türkiye'de 15 üssü bulunmaktadır. Türkiye, Hollanda, İtalya, Almanya ve Belçika'da olmak suretiyle 5 NATO ülkesinde ise 6 nükleer üssü mevcuttur. Bu veriler, Trump'ın Örgüt'e yönelik ekonomik fizibilite odaklı yaklaşımının sorgulanmasına yol açmaktadır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

21. Yüzyılda Küresel Nükleer Düzen: Zorluklar ve Fırsatlar

Kahraman Süvari

Kullanılmaları ile İkinci Dünya Savaşı'nın sonlandırılmasında önemli rol oynayan nükleer silahlar, savaş sonrası ortaya çıkan iki kutuplu dünya düzenini şekillendiren unsurların başında gelmektedir. İnsanlığın daha önce geliştirdiği hiçbir silaha benzemeyen nükleer silahlar, sahip oldukları benzersiz yıkım gücü ile savaşın yapısını değiştirdiğinden küresel güç mücadelesini doğrudan etkilemiştir. Büyük güçlerin güvenliklerini artırmak için bu silahları bir yandan elde etmek istemeleri, bir yandan da bu silahların yatay olarak yayılmasını engellemeye çalışacakları bu dönemde görülecektir. Soğuk Savaş sonrası dönemde ise bu tür silahları ilk kez elde etmek isteyen devletler, (büyük güçlerin yönlendirdiği) uluslararası toplum tarafından mevcut düzeni bozmaya yönelik aykırılıklar olarak tanımlanacaklardır. Günümüzde, zaman içerisinde şekillenen uluslararası nükleer düzeni bekleyen zorluklar ve fırsatlar nelerdir sorusu bu çalışmanın ana sorunsalını oluşturmaktadır. Bu bağlamda, çalışmada, uluslararası nükleer düzenin gelişimi ana hatları ile anlatıldıktan sonra söz konusu düzeni güçlendirecek ve zayıflatacak faktörler incelenecektir. Çalışmanın son bölümünde ise temel bulgular üzerinden son gelişmelere dair genel bir değerlendirme yapılacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

YENİ TERÖRİZM VE ULUSLARARASI GÜVENLİĞE ETKİLERİ

Selim Kurt

Siyasal amaçlı şiddet kullanımı olarak özetlenebilecek olan terör, modern bir olgu olmayıp, aslında çok uzun bir geçmişe sahiptir. Hiç kuşkusuz terörizm açısından yakın geçmişteki en önemli kırılma noktası 11 Eylül saldırılarıdır. Bu noktaya kadar geleneksel terörizm olarak nitelendirebileceğimiz terörün parametrelerinin de önemli ölçüde değiştiği söylenebilir. Öncelikle artık terörist örgütler organizasyon şemaları belirsiz, minimum emir komuta zincirine dayalı, gevşek ve hücre tabanlı ağlar halinde organize olmaktadırlar. Ayrıca eylemlerinde geleneksel konvansiyonel silahların yanı sıra yüksek yoğunluklu silahların da kullanıldığı görülmekte ve söz konusu örgütlerin kitle imha silahlarına erişimlerinin arttığı da müşahede edilmektedir. İlave olarak bu yeni terörizmin aşırılıkçı düşüncelerinin zeminini oluşturan fikirsel yapılar da geleneksel terörizme nazaran siyasal olarak belirsiz, dine dayalı veya mistik motivasyonlar tarafından yönlendirilmektedir. Bu yeni teröristler can kayıplarını en üst düzeye çıkaracak alışılmadık asimetrik terör yöntemleri kullanmaktan da kaçınmamaktadırlar. Ayrıca 90'lı yıllarla birlikte tüm dünyaya yayılan internet ve buna paralel olarak popüler olan sosyal medyanın kullanışlılığının farkına varan teröristler internetin ve dolayısıyla da sosyal medyanın kullanımında ve manipüle edilmesinde de uzmanlaşmışlardır. Bu çerçevede çalışmada, tüm bu nitelikleri dolayısıyla geçirdiği dönüşüm sonucunda "Yeni Terörizm" olarak adlandırılan ve Soğuk Savaş sonrası dünyada uluslararası güvenliğe yönelik en önemli tehdit olarak tanımlanan terörün, uluslararası güvenlik ortamı üzerindeki etkilerinin analiz edilmesi amaçlanmaktadır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

Toplumsal İnşacı Yaklaşım Açısından Yeni Terörizm

Turan Çağlar

1990 sonrası yeni terörizm kavramı, gerek güvenlik çalışmaları gerekse de Uluslararası İlişkiler disiplininde önemli bir konu haline gelmiştir. 9/11 saldırıları sonrası iyice popülerleşen yeni terörizm kavramının gerçekten yeni olup olmadığı ve eğer yeniyse bu terörizmin ayırt edici özelliklerinin ne olduğu sıkça tartışılmıştır. Bu tartışmalar doğrultusunda, yeni terörizmin ayırt edici özellikleri; dini motivasyonun ön plana çıkması, bu örgütlerin yatay ve ağ biçiminde küresel boyutta örgütlenmeleri, şiddeti gelişigüzel kullanılmaları ve kitle imha silahlarını elde etmeye daha istekli olmaları şeklinde özetlenmektedir. Kısaca, 1990'lardan itibaren görünür olan yeni terörizm, geleneksel terörizmden niteliksel olarak farklı olarak tanımlanmış ve bu farklılıklar, terör örgütlerinin ilan edilmiş niyetleri ve uyguladıkları taktikler üzerinden gösterilmiştir. 1990'lardan itibaren popülerleşen yeni terörizm kavramı, beraberinde kuramsal tartışmaları getirmiş ve toplumsal inşacı yaklaşım, yeni terörizm tartışmaları açısından ön plana çıkan Uluslararası İlişkiler kuramlarından biri olmuştur. 1990 sonrası Uluslararası İlişkiler disiplininde ön plana çıkmaya başlayan toplumsal inşacılık açısından yeni terörizmin nasıl toplumsal olarak inşa edildiği, yeni terörist örgütlerin yaşadıkları dönüşümde fikirlerin, kimliklerin ve ben-öteki ilişkisinin önemi ön plana çıkan noktalar olmuştur. Toplumsal inşacılık; yeni terörizme fikirler ve kimlikler üzerinden dikkat çekerken bu kavramın toplumsal olarak inşa edildiğini savunmuş ve bu yüzden yeni terörizm konusunda motivasyonun dönüşümlerine ve manişeist anlayışın yükselişine dikkat çekmiştir.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION I Panel IX

ABD'nin NATO Şemsiyesi Altında Karadeniz ve Hazar Denizine Nüfuz Etme Girişimleri

Abbas Karaağaçlı

Bilindiği gibi Sovyetler Birliği'nin çöküşüne kadar olan dönemde Karadeniz Havzası hemen hemen tamamıyla Doğu Bloğu diye adlandırdığımız Sovyetler Birliği bloğunun hakimiyeti alanında yer almaktaydı. Karadeniz kıyılarında söz konusu bloğun dışında yalnızca güney sahilleri NATO üyesi olan Türkiye bulunmaktaydı. Öte yandan Hazar Denizi de 1921 ve 1940 anlaşmalarıyla Sovyetler Birliği ve İran arasında yer alan kapalı bir deniz konumundaydı. Sovyetler Birliğinin çökmesiyle birlikte Varşova Paktının dağılma sürecine girmesi ile birlikte çok kısa sürede Romanya ve Bulgaristan Atlantik Bloğuna yanaşıp önce NATO daha sonra Avrupa Birliği üyeliğine kavuşunca ABD ile ikili ve çoklu askeri anlaşmalar imzalayarak batının hegemonyası altına girdiler. Öte yandan Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla birlikte Hazar Havzasında da bağımsızlıklarını kazanan yeni devletler yani Azerbaycan, Kazakistan ve Türkmenistan, Rusya Federasyonu ve İran'la birlikte kıyı sahibi konumuna geldiler.

Soğuk Savaş döneminde NATO ve ABD istilasından uzak kalan Karadeniz ve Hazar Denizi 1991'den sonra ABD ve NATO'nun stratejik hedefleri doğrultusunda Batının iştahını kabartmış, söz konusu bölgelerde iktidara gelen yönetimler ya doğrudan doğruya NATO üyeliği ya da barış için ortaklık gibi sinsice hazırlanmış stratejik planlar çerçevesinde bu bölgelere yerleşmeye başladılar. Karadeniz'de Romanya, Bulgaristan doğrudan doğruya batı hegemonyasına girerken Ukrayna ve Gürcistan ABD ve NATO ile kurdukları kirli ittifaklarla ABD ordusunun ülkelerine yerleşmelerine izin verdiler. Batı yanlısı iktidarların ABD ile kurdukları ekonomik, siyasi, istihbarat ve askeri ilişkiler neticesinde daha önceleri belirli uluslararası kurallara örneğin Montrö Boğazlar Sözleşmesi gibi Karadeniz'in güvenliğini ve savaş gemilerinin giriş çıkışını düzenleyen anlaşmalar ihlal edilmeye başladı.

Öte yandan Hazar Havzası özellikle petrol, doğal gaz gibi zengin enerji kaynaklar barındıran bir bölge olarak çok uluslu dev enerji şirketlerinin ilgisini çekince bağımsızlığına kavuşmuş yeni devletler yani Kazakistan, Türkmenistan ve bilhassa Azerbaycan' a hücum etmeye başlayıp yaptıkları anlaşmalarla bu bölgeye hakim olmaya başladılar.

Bu makalede Karadeniz ve Hazar Denizi bölgelerinin çok uluslu şirketler ve Batı emperyalizminin işgal ve sömürü sürecini araştırmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Emperyalizm, Karadeniz, Hazar Denizi, Enerji şirketleri, Ham petrol, Uluslararası Anlaşmalar, NATO, Varşova Paktı

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel X

From An External Threat to an Energy Route Securing Neighbor: Image of Greece in Turkish Electoral Campaigns (1999-2018)

Burcu Taşkın

n 2002 electoral campaign the manifesto of JDP refers to Greece by stating: "preconditions for improving relations with Greece [is, it] should stop supporting terror acts in Turkey; Greece should accept dialogue for the resolution of bilateral conflicts; the shadow of EU should not be put on our relations." When it comes to 2007 national elections it was observed that none of the political parties perceived Greece as a country supporting terrorism in Turkey nor an indirect threat to its territorial integrity and sovereignty. Since 2007, the incumbent party refers to Greece only as a neighbor sharing the energy route of Trans Adriatic Pipeline.

It is known that in the early 2000s, not only the bilateral cooperation between two countries enhanced by radically changing the foreign policy of each country towards each other, but also contributed to the improvement of the literature on the Greek-Turkish relations. Greece, even though it does not have a territory on Blacksea coast, is one of the most important regional members of BSEC, for being a gateway of EU to the Black Sea, having cultural proximity with Turkey and also linking Turkey to the EU. Many researches have been conducted relating to the influence of public opinion, on the debated issues (namely Aegean and Cyprus) and about the EU objective of Turkey on Greek-Turkish interactions, mainly within the field of international relations, security politics and conflict resolution. However, the role of the real decision-makers on Greek-Turkish relations in other words the effect of the political parties on the foreign policy change has been ignored. This study indicates that as electoral manifesto substantially applied in the government programs, for bilateral relations 'elites' framing' is very crucial to influence foreign policy and public opinion.

By using a comparative content analysis method, this paper states while foreign policy remains as a secondary or indifferent factor in the manifesto of the parties unless the party played a more active role in the previous ruling term, it is linked to national security issues, and parties intended to follow the status quo as the opponent parties can use any clear decision as a threat against them. On the other hand, the study also argues that single party government of JDP that came to power with 3 November 2002 national elections displayed a more active role in foreign policy compared to the coalition government of DSP - MHP-ANAP which was formed after 18 April 1999 national elections. The study also aims to analyze how energy dependency and linkages influence Turkey's bilateral relations with Greece in solving the long- lasting conflicts such as Aegean and Cyprus issues.

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel X

European Parliament as a Key Agency Constructing the EU's Turkey Policy

Rahman Dağ

Conventional theories have their own essential arguments in order to understand the nature of IR. For examples, realism focuses on states as major actors and national interests as major determinant and liberalism emphasizes economic cooperation and democratic values. As one of the recent leading theory, constructivism on the other hand, does not reject these assumptions but explain the way they are constructed. Thus, regardless of whatever actor is detrimental, it stresses the process in which constructed values, norms and attitudes are effective in IR. Relying on this new approach to the international relations, this paper argues that members of European Parliament from leftist political parties are influencing Turkey - EU relations through Kurdish question in Turkey and Syria. Having similar worldview with the MarxistLeninist pro-Kurdish organizations (HDP/PKK in Turkey and PYD/YPG in Syria), European MPs are effective on the EU's stance towards Turkey via providing political legitimacy to pro-Kurdish organizations. In general this paper will argue that from the constructivist perspective, common values and ideas among the European MPs from leftist political parties and the pro-PKK (legal and illegal) institutions are one of the key actors in Turkey-EU relations.

Keywords: EU, Turkey, Constructivism, European Parliament, Kurdish Question

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel X

The Changing Dynamics of Mixed Migration Flows in the Euro-Mediterranean Region and the EU's Policy Response

Suna Gülfer Ihlamur-Öner

"Mixed migration flows" is a new term, which seeks to capture complex population movements including refugees, asylum-seekers, irregular labour migrants and other groups of voluntary migrants. Given the multiplicity of factors, including poverty, environmental degradation, persecution, conflict and/or generalized violence, giving rise or direction to different types of irregular migration flows, it is becoming extremely difficult to distinguish forced migration from other forms of migration. Growing volume, scale and complexity of migration flows towards the European Union (EU), with wide-ranging impact on countries of origin, transit, and destination, particularly on the countries in the Euro-Mediterranean region, seriously strain the EU's asylum regime, especially after the escalation of the so-called "EU migration crisis".

This study seeks to put forward a concise analysis of the nature, causes and changing dynamics of mixed flows in the Euro-Mediterranean region. Within this context, the role of the EU migration management regime, particularly its border policies and practices over the last two decades, in shaping and shifting mixed migration flows on the one hand, and constructing the "migration crisis" on the other, will be subjected to close scrutiny. The EU policy response towards growing volume of mixed flows, particularly after 2015, and its implications for human security and lives at the margins of Europe will also be critically evaluated. This study will finally briefly discuss alternative measures beyond border control to address mixed migration flows.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XI

1991-2015 arası Türk-Rus Ekonomik İlişkileri ve Bu İlişkilerde Müteahhitlik Sektörünün Rolü

Cihan Taşgin

Bu çalışmada, tarihsel olarak Türk-Rus ilişkileri siyasi, ekonomik ve sosyal bir çerçevede ele alınmıştır. Disiplinler arası bir bakış açısı ile bu ilişkilerin birbiri ile olan ilişkileri üzerine durulmuş ve siyasi ve ekonomik gelişmelerin birbirinden ayırılmadan ele alınması gerekliliği üzerine yoğunlaşılmıştır. Çalışmayı diğer çalışmalardan ayıran en belirgin özellikte konuyu salt enerji, ekonomi veya siyasi ilişkilerin üzerinden değil, bunları bir bütün olarak ele almasıdır. Bulgularda daha önce yapılmış araştırmalardan elde edilen sonuçlardan yararlanılmış ve daha önce yapılan çalışmalarda çoğunlukla üzerinde durulan enerji ve turizm alanındaki ilişkilerin yanı sıra önemli bir ekonomik tarihe ve yapıya sahip olan taahhüt sektörü üzerine bir çalışma yürütülmüştür. Müteahhitlik sektörünün de hem istihdam hem de ekonomik getiri olarak enerji ve turizm alanları kadar önemli olduğu ve özellikle yurt dışı istihdam ile yumuşak güç kavramı üzerinden uluslararası ilişkiler açısından önemli olabilecek bir alan olduğu kavramı benimsenmiştir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XI

ÇEVRE HAKKI BAĞLAMINDA ÇEVRESEL ADALET KAVRAMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Dila Algan Tezcan

İlkel topluluk dönemlerinden modern topluluk dönemine geçiş sürecinde çevrenin insan üzerindeki baskınlığı ve belirlenimciliği insan faaliyetlerinin gelişmesi sonucunda insanın çevre üzerinde söz sahibi olmasına ve ona hükmetmesine dönüşmüştür. Doğal çevre dengesinin insan faaliyetleri sonucu farklılaştırılması günümüzde çevre sorunları olarak adlandırılmaktadır. Hava kirliliği, su kirliliği, atık yönetimi, iklim değişikliği, biyoçeşitlilik ve gıda güvenliği gibi tehlike altında olan sistemler küresel çaptaki çevre sorunlarından bazılarıdır. Bu çevre sorunları sadece fiziksel çevreyle ilişkilendirilebilecek sorunlar olmamakla birlikte ekonomik, politik ve sosyal süreçlerin bir sonucu, çevresel adaletsizliklerin ise en çok cereyan ettiği alandır. Modern toplulukların içinde yaşadıkları çevreyi doğal akışın dışında şekillendirebilmesi sadece küresel çevre meselelerini oluşturmakla kalmayıp aynı zamanda bireylerin eşit bir şekilde aynı çevre koşullarından yararlanmasına da engel olmaktadır. Bu eşitsizlik durumunda insan hakları ile sağlıklı, güvenilir ve sürdürülebilir çevre koşullarına sahip olmanın bir bütün olduğunu ileri süren çevre hakkı öne çıkmaktadır. Çevre hakkından herkesin adil ve eşit bir düzeyde istifade etmesi çevresel adaletin sağlanmasıyla veya bir diğer deyişle çevresel adaletsizliklerin en aza indirgenmesiyle mümkündür. Bu çalışma çevre ve insan hakları bağlamında çevresel adalet kavramını hava kirliliği üzerinden ele almayı amaçlamaktadır. Çalışma çevresel adalet kavramına değindikten sonra insan haklarının çevresel eşitsizliklerle ihlal edilmesini hava kirliliği üzerinden somutlaştırmakta, Türkiye'deki hava kirliliğinin yarattığı eşitsizlikleri ele almaktadır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XI

Şehirlerin Sürdürülebilirliğinde Güvenliğin Önemi ve Bileşenleri

İmam Bakır Kanlı ve Burak Kaplan

Son yıllarda sürdürülebilirlik üzerine yapılan tartışmalarda; politika yapıcılar, akademisyenler ve sivil toplum kuruluşları kavramı daha sık kullanmaya başlamış, kavram, küresel ölçekten yerel ölçeğe indirgenerek şehirler, hatta mahalle ölçeğinde ele alınmıştır. Güvenlik ise bu kavramın belki de en yaşamsal parçalarından birisidir. Güvenliğin tesis edilemediği hiçbir şey sürdürülemez. Şehirlerde suç oranlarının artmasının yaşam kalitesini düşürdüğü ve şehirlerin sürdürülebilirliğine zarar verdiği bilinen bir gerçektir. Bu çalışma, şehirleri sürdürülebilir kılmak için gereken güvenlik unsurunu ele alması ve analiz etmesi bakımından önemlidir. Şehirlerde var olan güvenliğe dayalı sorunların altında yatan nedenleri tespit ederek, bunlarla mücadele etmek için gerekli tedbirlerin alınması çalışmanın ana konusunu oluşturmaktadır. Çalışmanın temel yöntemini literatür taraması oluşturmaktadır. Elde edilen bulgular SWOT analiziyle değerlendirilmiş ve önerilerle sonuçlandırılmıştır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XI

AFET VE RİSK YÖNETİMİ ÇERÇEVESİNDE KARADENİZE KOMŞU ÜLKELER ARASINDA İŞBİRLİĞİ VE KOORDİNASYON

Murat Özler

Günümüz uygarlığının ulaştığı teknolojik aşamada bile, İnsanlığın hala doğal ve teknolojik olaylar karşısında ne kadar çaresiz kaldığı ortadadır. Günümüzden çok gerilere gitmeden son iki yıla ait Dünya ölçeğinde gerçekleşmiş veriler bile bu durumu ortaya koymaktadır. Bu çerçevede,2016 Yılında gerçekleşen afetlerde Dünyada 534 afette 16.484 can kaybı ortalaması ile 147 milyar dolar ekonomik kayba ulaşan zararlara üstelik salgın hastalıklar dahil edilmemiştir.Keza,2017 Yılı için ise 529 afette 16.354 can kaybı ve 318 milyar dolarlık zarar söz konusudur.

İnsanlığın ortak sorununu teşkil eden ve bu çalışmanında üzerinde duracağı afet olgusu, insanlar, ülkeler ve toplumlar için ekonomik, sosyal ve fiziksel zararlar meydana getiren ,olağan yaşam düzenini bozan sağlıklı işlemesini engelleyen neticeler yaratan doğal ve insan kaynaklı olaylara vurgu yapmaktadır. Tanımından da anlaşılacağı üzere doğal ya da teknolojik olayın neticelerinin afet oluşturmasını engellemek veya hiç olmazsa zararların büyüklüğünü azaltmak mümkündür. Afetlere yoğunluk ve çeşitlilik açısından sahip ülkemiz ve bulunulan bölge daha bir çok tehlike ve riskleri bünyesinde barındırmaktadır. Afet olgusu diğer yandan bölgesel ağırlığını korumakla beraber, iklim değişikliklerinin hissedilir olmaya başladığı dünyamızda küresel bir nitelik taşıma istidadındadır. Bu küresel tehlikede olayın ciddiyetini kat be kat arttıran bir diğer husustur.

Afet denen ortak soruna karşı başarının önkoşulu gerek ülkesel gerek bölgesel düzeyde koordinasyon ve işbirliğidir. Bu bildiri çerçevesinde bölgesel düzeyde Karadeniz Havzası ve üretebileceği tehlike ve risk potansiyeli ile olası afetlerde bölgesel komşuluk ilişkilerinin afete karşı ortak mücadelede kullanılabilirliği sorgulanacaktır. Afetlere karşı ortak mücadele afet riskini düşüren çabaların koordinasyon ve işbirliği içerisinde yapılmasını sağlarken, ülkeler ve toplumlar arasında dostluk, güven ve dayanışma ruhunuda yeniden üreterek bölgesel barışa katkı sağlayacaktır. Bu çabaya alt yapı oluşturacak Uluslararası Küresel belgeler olduğu gibi, Karadeniz Havzasında barış ve istikrara hizmet amacına yönelik oluşturulmuş ,çoğu Karadenize kıyısı bulunan ülkelerden oluşan (Türkiye,Rusya,Azerbaycan,Ermenistan,Moldova,Gürcistan,Ukrayna,Bulgaristan,Romanya,Sırbistan,Yunanistan ve Arnavutluk)Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü bu sahada büyük bir kazanç olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Afet,Tehlike, Koordinasyon, Risk, Doğal Olay

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XI

TEHLİKELİ ATIKLARIN YARATTIĞI ADALETSİZLİK

Tuğçe Ceyda Durgun

Günümüz dünyasında atıklar ve beraberinde getirdiği çok boyutlu problemler giderek artmakta ve önlenmesi zor bir hale gelmektedir. Ülkeler ekonomik büyüme oranlarını yükseltmeye çalışırken çoğunlukla bunun çevreye olan negatif etkilerini göz ardı etmektedir. Aslında bu bağlamda pek çok toplantı, görüşme, zirve ve konferanslar düzenlenmekte ve bunların sonucunda tüm dünya devletlerini ilgilendirecek kararlar alınmaktadır. Bu kararlar genelde bağlayıcı nitelikte olmadıklarından, başarısız olarak değerlendirilmektedir. Ekosistem bir döngü olduğun dolayı, ülkelerin dünya sanayisinde liderlik için yarışırken verdikleri zarar uzun vadede düşük tarımsal üretkenliğe, suların kirlenmesine, insan sağlığının ve ekonomik kalkınmanın olumsuz etkilenmesine sebebiyet vermektedir. Kısacası, çevreye verilen zarar hem daha şiddetli hem de çok boyutlu olarak ülkelere geri dönmektedir. Ülkelerin adeta birbirleriyle yarıştığı küresel düzende "tehlikeli atık" üretimi de günden güne artmaktadır. Gelişmiş Kuzey ülkeleri maliyetleri düşürmek adına bir takım yollarla bu tehlikeli atıkları Güney ülkelerine ihraç etmektedir. Bu yolla atıklardan kurtulmuş olmanın yanında, çok daha ucuza bu işlemi gerçekleştirmiş olmaktadırlar. Bu durum "zehirli atık kaçakçılığı" oluşmasına yol açmıştır. Güney ülkelerine gönderilen bu zehirli atıklar pek çok insanın sağlığının bozulmasına, zehirlenmesine ve hatta ölümüne neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı uluslararası boyutta "tehlikeli atıkların" önemine dikkat çekmek ve Kuzey-Güney çevre adaleti bağlamında konuyu değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Çevre, adalet, Kuzey-Güney, tehlikeli atıklar

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XII

Türkiye'nin Makro Enerji Stratejisinde ki Basra Körfezi'nin Konumu ve İran ile Olan İlişkilerine Etkisi

Amir İmani

Son on yılda Joe-stratejik söylemin Joe-ekonomik söylemine dönüşmesi ve küresel ekonomik ilişkilerde öncü bir rol oynamasıyla birlikte, enerji ve onun güvenlik jeopolitiğini elde etmek, uluslararası ilişkilerde daha yüksek bir statü sağlamıştır. Bu nedenle, sanayileşmiş ve gelişmekte olan ülkeler, enerji kaynaklarını güvenceye almak ve enerji kaynaklarının güvenliğini sağlamak için çalışmaktalar. Bu bağlamda, enerji kaynakları ve transit güzergâhları üzerindeki kontrol, güç araçları olarak Petrol ve doğal gaz ihraç eden ülkelerin konumunu daha önemli bir hale getirmiştir. Bu büyük yarışmanın ana aktörleri ABD, Çin, Rusya ve Avrupa'dır. Bunun yanı sıra İran, Türkiye, Hindistan ve İsrail bölgedeki nüfuzlarını artırmaya çalışmaktadır. Dünya ülkelerinin enerji ithalatı üzerindeki baskın bağımlılığı göz önüne alındığında, Basra Körfezi'nden Hazar Denizi'ne ve Sibirya'nın kuzeybatısında bulunan "stratejik enerji oval" alanı, enerji arzının güvenliği için fazla önem taşımaktadır. 11 Eylül saldırılarının ardından, Afganistan ve Irak'taki ABD askeri müdahaleleri ve Orta Doğu'daki gerginliklerin uzaması, Rusya'nın küresel enerji piyasasında önemli bir aktör olarak ortaya çıkması, ABD'nin İran transit yollarını görmezden gelmesi, bu alanın, özellikle de Basra Körfezi'nin enerji kaynaklarının önemini artırmaya başlattı.

Bu arada, Türkiye, bu ülkelerin kaynaklarını tüketici pazarlara, özellikle de, sanayileşmiş ülkelere aktarılması için en uygun coğrafi konumda görünmektedir. Batı ve Amerikan endüstrilerinin Basra Körfezi petrol ve doğal gazına bağımlılığı, onların bu bölgedeki varlıkları, zamanın bir parçası olmayacağı, bu varlığın bölgesel devletlerin statüsünü, ulusal güvenliğini ve enerji transferinin güvenliğinin etkileneceği fikrini doğrulamaktadır.

Bu nedenle Türkiye, ekonomik ve politik stratejisini doğru bir şekilde ortaya koyarak, bu konuda bir rol oynamak için İran ve Rusya ile rekabet etmektedir. Dünyanın ilk ve ikinci nesil gaz rezervlerinin yanı sıra stratejik enerji ovalinin sahibi olan komşu İran ve Basra Körfezi, Türkiye'nin bu ülkelerle rekabet edebilmesi için iyi bir pozisyon oluşturdu.

Bu çalışma tanımlayıcı-analitik ve istatistiksel yöntem kullanılarak, önce Basra Körfezi rezervlerinin durumunu inceler, ikinci kısımda, Basra Körfezi ile ilgili olarak Türkiye'nin enerji transferinde Joe-ekonomik konumunu analiz etmektedir.

Anahtar kelime: Basra Körfezi, Türkiye, Enerji**,** Jeopolitik Güvenlik, Enerji Ovali

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XII

ÇİFT-YÖNLÜ BİR RADİKALLEŞME UNSURU: SURİYE KRİZİNDEKİ YABANCI SAVAŞÇILAR

Erkan Okalan

Son yıllarda, özellikle Ortadoğu ve Kuzey Afrika coğrafyasındaki çatışmalarda etki artıran radikal örgütlere katılan yabancı savaşçılar meselesi, uluslararası toplumun küresel terörizm bağlamındaki başlıca endişesi haline gelmiştir. Bu bağlamda, bilhassa 1980-sonrası Afganistan örneğiyle ele alınmaya başlanan yabancı savaşçı sorunsalı, kavramsal açıdan zamanla Selefi-aşırılıkçı akımlarla birlikte anılır olmuştur. Öyle ki, 11 Eylül-sonrası sıklıkla İslam Dünyasındaki aşırılıkçı örgütlere atıfla gündem oluşturmaya başlayan yabancı savaşçı sorunsalı, bugün Suriye'de 2011 yılından beri süren çatışmada Irak'ı da kapsayacak şekilde güçlenen radikal örgütlere yönelik cihat-güdümlü katılımla neredeyse eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. 2012 sonlarındaki saldırılarıyla ses getirmeye başlayan Nusra Cephesi'nin kısa sürede binlerle ifade edilen bir tabana ulaşması Suriye'de yükselen ulus-aşırı terörü gündeme taşırken, 2013'te ortaya çıkan IŞİD'in dünya çapından savaşçı katılımıyla artırdığı gücünü Irak'a genişletmesi ise Suriye krizinin yabancı savaşçı sorunsalıyla birlikte anılmasını getirmiştir. Suriye'deki muhalif saflara yönelik yabancı savaşçı katılımının esasında çok daha fazlası rejim safında çatışmanın başından itibaren söz konusu olmasına rağmen, uluslararası toplumun gündeminde bu konu yalnızca el-Kaide merkezli bir tehdit algısıyla güvenlikleştirilmektedir. Bu çalışma, Suriye krizindeki yabancı savaşçı sorunsalını hem rejim safına, hem de muhalif saflara katılım bağlamında analiz ederek, radikalleşmenin sahada çift-yönlü şekilde kendini beslemesine karşı alınması gereken önlemleri ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Suriye Krizi, Yabancı Savaşçılar, Radikalleşme, Uluslararası Güvenlik ve Terörizm

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XII

İsrail'de Ulusal Kimlik Tartışmaları Açısından Ulus-Devlet Yasasının Etkileri

Ferit Belder

İsrail'i Yahudi halkının ulus-devleti olarak tanıyan ve kamuoyunda ulus-devlet yasası olarak bilinen 'İsrail: Yahudilerin Ulus Devleti' isimli kanun 19 Temmuz 2018'de İsrail Parlamentosu olan Knesset'ten geçerek yarı anayasal statüye sahip İsrail'in 15. temel yasası haline gelmiştir. İsrail'de Arapça'nın statüsü, Batı Şeria'da yerleşimlerin durumu ve geçmiş temel yasalarla ilişkisi bağlamında birçok soru işaretini beraberinde getiren ulus-devlet yasası devletin Yahudi ve demokratik olma iddiasına da birtakım meydan okumalar getirmektedir. Bu çerçevede, çalışmamız ulus-devlet yasasının hem İsrail iç politikasındaki dengeler açısından etkisine hem de Filistin meselesi açısından yansımalarına odaklanmaktadır. Bu çerçevede ilk olarak ulus-devlet yasasını meydana getiren siyasal bağlam ortaya konularak hali hazırdaki iktidar koalisyonunun ideolojik ve siyasal yapısı tartışılacaktır. Ardından ulus-devlet yasasının iç ve dış politikada getirdiği yenilikler vurgulanarak yasanın temas ettiği siyasal ve toplumsal fay hatları özetlenecektir. Son bölümde ise yasanın hem İsrail ulusal kimliğine hem de İsrail-Filistin çatışmasına etkileri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: İsrail, Ulus-Devlet Yasası, Filistin, Yerleşimler, İsrailli Araplar

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION II Panel XII

İsrail'in Arap Baharı'na Tepkisinin Kimlik ve Güvenlik Açısından Değerlendirilmesi

Nurlan Muminov

Aralık 2010'da Tunus'ta başlayan ve kısa sürede tüm Arap Dünyasına sıçrayan Arap Baharı olarak bilinen rejim karşıtı ayaklanma hareketi mevcut bölgesel düzeni dönüştürücü etki yaratmıştır. Arap Baharı hareketi İsrail'de bir fırsat olarak değerlendirilmesi yerine, ulusal güvenliğine tehdit olarak algılanmıştır. Birçok çalışma, İsrail'in Arap Baharı hareketini ulusal güvenliğine tehdit olarak algılamasını bölgesel güç dengesindeki dönüşüm ve bölgesel çevredeki güvensizliğin artmasından kaynaklanmakta olduğunu savunmuştur. Bu çalışmada bu argümanlara alternatif olarak, İsrail'in Arap Bahar'ının getirdiği siyasal gelişmelere karşı güvenlik açısından verdiği tepkilerin İsrail kimliğinden kaynaklanmakta olduğu ileri sürülecektir. Çalışmada İsrail'in Arap Baharı'na tepkisi üç bölüm altında tartışılacaktır. İlk önce, Arap Baharı öncesi İsrail kimliği oluşumu Arap devletleri ile ilişkileri bağlamında değerlendirilecektir. İkinci olarak, Arap Baharı öncesi ve sırasında İsrail-Arap ilişkilerini etkileyen önemli siyasal gelişmelere odaklanılacaktır. Ve son olarak, sonuçtan önce, Arap Baharı sırasındaki siyasal gelişmelerin ne ölçüde İsrail için güvenlik endişesini oluşturduğu ortaya koyulacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIII

Revolutions and Upheavals in the Middle East and North Africa (MENA) Have Led to Changing the Foreign Policy in some Arab countries From Mediation to Confrontation: Saudi Arabia as a Case Study

Hasan Obeid

Mediation strategy denotes an overall plan of mediators to resolve and manage conflicts (Bercovitch, 1992). It is defined as a pacific approach to conflict resolution (Richmond, 1998). Prior to 2010 Saudi Arabia's foreign policy relied heavily on influence and competition by means of soft power, seeking impact using economic incentives and diplomacy. Saudi Arabia has committed itself to playing the part of mediator in international conflicts in the Middle East region (Rieger, 2017).

Because of the recent upheavals and revolutions in the Middle East and North Africa - starting with Tunisia in 2010- Saudi Arabia's foreign policy has steadily shifted towards confrontation, adopting a firmer and more militarized approach to the regional conflicts.

The paper will argue that, Revolutions and upheavals in the MENA region are widely considered to be the main factors influencing the shifting power balance. In short, shifts in the regional power dynamics have significantly changed the priorities of foreign policy in Riyadh. In this regard, Saudi Arabia had to take measures against the wave of the Arab insurgencies as well as the confronting Iran's expanded regional influence.

The central question in this analysis asks: What are the reasons for Changing the Foreign Policy of Saudi Arabia From Mediation to Confrontation?

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

İNOVASYON GÖSTERGELERİ IŞIĞINDA TÜRKİYE-GÜNEY KORE KARŞILAŞTIRILMASI

Arzu Al ve Serkan Yavuz

Son yıllarda teknolojinin ve buna bağlı olarak inovasyonun iktisadi kalkınmanın en önemli bileşenlerinden biri olduğu kabul görmektedir. Özellikle 1980'li yıllardan itibaren küresel ticaretin genişlemeye başlaması ile birlikte ülkeler arasındaki rekabet ortamı, "inovasyon" yapmayı zorunluluk haline getirmektedir. Nitekim, küreselleşen dünyada inovatif faaliyetlerini etkin bir şekilde yürüten ülkelerin, küresel piyasalarda önemli rekabet avantajı elde ettikleri görülmektedir. Türkiye ve Güney Kore; kendi kalkınma süreçlerine aynı dönemlerde girmiştir. Ancak, günümüze gelindiğinde aynı dönemde kalkınma sürecine giren bu iki ülke arasında inovasyon göstergeleri açısından ciddi farklılıklar olduğu görülmektedir. Güney Kore; inovasyon faaliyetlerinin önemini erken dönemde fark etmiş ve kalkınma sürecinin en başından itibaren uygulamaya koymuştur. Türkiye ise inovasyon faaliyetleri açısından yakın zamana kadar sürekli yaşanan siyasi ve ekonomik hareketlilikler nedeniyle Güney Kore kadar etkin bir politika belirleyememiş ve istenilen seviyeye gelememiştir. Bu durum ise inovasyonun en önemli göstergelerinden biri olan Araştırma -Geliştirme (Ar-Ge) harcamalarına da yansımıştır. Ayrıca bilimsel yayın sayısı ve patent göstergeleri açısından da Güney Kore'nin Türkiye'ye oranla daha ileri seviyede olduğu görülmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı inovasyonun, Türkiye ve Güney Kore'yi ne ölçüde etkilediğinin gösterilmesi olmuştur. Nitekim, bu duruma bağlı olarak iki ülkenin ekonomik ve uluslararası ticaret göstergeleri karşılaştırılmış ve inovasyon faaliyetlerinin bu göstergelere olan katkısının ortaya konulması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnovasyon, Kalkınma, Türkiye, Güney Kore, Uluslararası Politik Ekonomi

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

EFFECTS OF TRADE BARRIERS ON THE GLOBE AND DEVELOPING NEW TREATIES IN ENERGY AND ECONOMY

Deniz Giz and Evren Şen

Globalization is triggering the need for sustainable global governance which finds multi task supernational solutions, demand for multilateral treaties between countries, new trade negotiations, risk of trade wars and facing disadvantages of noneffective trade sanctions. Countries want to make trade with minimum price, paying minimum transportation cost with a country that doesn't have any political risk. Many countries face paying higher costs because of trade barriers. As a developing country Turkey is on the pace of a new era as being a prefered party in energy trade with Russia and Europe. Turkey's energy import has not developed increasingly comparing 2012 and 2017 energy import figures. The applied trade sactions are impacting on the energy sources of Turkey and affecting economic growth, expanding operations and decreasing unemployment. Turkey's Oil imports is only increased by 28% and Crude oil, NGL imports is only increased by 32% comparing to 2012 and 2017 figures in thousand barrels(kbl). According to World Energy Report 2017; ''Turkey will be partifipating key important energy projects which will initiate the new policies scenarios in global gas market, new liquefaction plants are in the process of building in Indonesia, Malaysia and Cameroon, these developments in the LNG market are complemented by two longawaited new pipeline corridors anticipated to start operation in the next five years: an expanded connection between Azerbaijan, Turkey and European Union countries via the TANAP and TAP pipelines, and the "Power of Siberia" pipeline that links Russian gas fields to the Chinese market (LEA, 2017). Turkstream 1, a pipeline aimed at supplying Turkey with Russian gas via the Black Sea, has also just started construction. Russia also has ample pipeline capacity into Europe via four main arteries (via Ukraine, via Belarus, directly to Germany [Nordstream] and directly to Turkey [Bluestream])''.

Key Words: Globalization, global governance, trade sanctions, energy market

MARMARA UNIVERSITY FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

Karadeniz'e Kıyısı Olan Ülkelerin Ekonomik Performanslarına İlişkin Karşılaştırmalı Bir Analiz

Gülden Ülgen

Karadeniz'e kıyısı olan ülkelerin gerek ekonomik gerekse politik yapıları 1980'li yıllardan sonra Doğu Avrupa Ülkeleri ve Sovyetler Birliği'ndeki değişim süreci ile birlikte yeniden biçimlenmeye başlamıştır. Söz konusu ülkelerde ekonomik ve siyasi açıdan serbestleşmeye (serbest piyasa ekonomisi ve demokratikleşme) geçiş sürecinin yarattığı ortamda ekonomik işbirliği ve bölgesel bütünleşme girişimleri de hız kazanmıştır. Türkiye, Rusya, Ukrayna, Romanya, Bulgaristan ve Gürcistan'ı kapsayan bu bölgedeki ülkeler jeopolitik konumlarının yanı sıra, pek çoğunun sosyalizm sonrası geçiş ekonomisi olmaları nedeniyle benzer ticari ve ekonomik özelliklere sahiptir. Bu bağlamda, söz konusu ülkelerin ekonomik performanslarının karşılaştırılması önem arz etmektedir. Bu çalışmada, istatistiki verilerden yararlanarak Karadeniz'e kıyısı olan ülkelerin ekonomik performanslarının karşılaştırmalı olarak analiz edilmesi amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda, çalışmamızda 1990-2017 dönemine ilişkin ekonomik büyüme, kişi başına düşen gelirdeki büyüme ve dış açık değişkenlerine ilişkin veriler kullanılarak karşılaştırmalı bir analiz yapılmaktadır. Analiz sonuçları ele alınan ülkelerin ekonomik performanslarının 1990'lı yılların ortalarından itibaren paralel biçimde hareket ettiğini göstermektedir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

Enflasyon Direncinin ARFIMA Modeli ile İncelenmesi: Karadeniz'e Kıyısı Olan Ülkeler Örneği

İpek M. Yurttagüler ve Sinem Kutlu

Enflasyon direnci yaşanan bir şok karşısında enflasyonun trend düzeyine ne kadar hızlı döndüğünü tanımlamak için kullanılan bir kavramdır. Bu çerçevede, kavramın temel özelliği yaşanan iktisadi şokların kalıcı olup olmadığını ve şokların ardından enflasyonun uzun dönem denge değerine ne kadar sürede yakınsadığını ifade etmesidir. Enflasyon direncinin ampirik olarak sınanmasında birim kök testleri kullanılmakla birlikte, enflasyon oranının durağanlığını analiz eden standart birim kök testleri yalnızca serinin durağan olup olmadığını belirleyebilmektedir. Bu bağlamda, uzun hafızalı modeller olarak bilinen ARFIMA (Otoregresif Kesirli Bütünleşik Hareketli Ortalama) modelleri, geleneksel birim kök testlerine göre daha esnektir ve son yıllarda enflasyon direncini tahmin etmede sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, enflasyon direncinin uzun hafıza modeli ile ampirik olarak incelenmesidir. Bu doğrultuda, Türkiye, Rusya, Gürcistan, Bulgaristan, Ukrayna ve Romanya ülkelerinin 2006:01-2018:03 dönemi için ayrı ayrı oluşturulan enflasyon oranı serilerinin uzun dönem davranışı hakkında bilgi sağlamaya çalışılmaktadır. Çalışmadan elde edilen sonuçlar, Karadeniz'e kıyısı olan ülkeler arasında Türkiye, Rusya, Gürcistan ve Ukrayna'nın enflasyon serilerinde uzun hafızaya sahip oldukları; Bulgaristan ve Romanya'da ise enflasyon oranlarının durağan olmayan ancak ortalamaya dönen bir yapıda olduğu yönündedir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

Kültür Yatırımları ve Girişimlerine Yönelik Vergisel Teşvik Uygulamalarının Batı Karadeniz Bölgesindeki Yansımaları

Meltem İrteş Gülşen

Kültür; sosyoloji, siyaset ve tarih gibi disiplinlerle olduğu gibi ekonomi ile de yakın ilişki içerisindedir. Ülkelerin ekonomik kalkınma ve büyümelerini sağlamak için bölgesel ve sektörel yatırımları yaparken kültürel yatırım ve girişimlerin öneminin de göz ardı edilmemesi gerekir. Kültürel mirasın gelecek nesillere aktarılması kadar kültür ekonomisinin de önemi günümüzde artmıştır. Bu nedenle araştırma, devletin kültür yatırım ve girişimlerini teşvik edici rolü ne olmalıdır, devlet kültür yatırım ve girişim faaliyetlerini sunarken vergi politikasının bu konudaki rolü ne olabilir sorularına cevap vermeyi amaçlamaktadır. Kültür yatırım ve girişimlerine sağlanan vergisel teşvikler söz konusu yatırım ve girişim miktar ve kalitesini arttırdığı ölçüde turizm sektörüne ve dolayısıyla ekonomik büyümeye de katkıda bulunacaktır. Çalışmada Türkiye'deki ve özellikle de Batı Karadeniz Bölgesindeki mevcut kültürel yatırımlarda vergi teşvik uygulaması ele alınarak vergi teşvik politikası, Karadeniz'e komşu kıyısı olan ülke örneklerinden hareketle karşılaştırma yöntemiyle incelenmiştir. Kültürel yatırım ve girişimleri arttırmak için vergi politikaları etkili bir araç olarak kullanılırsa, Türkiye'de kültürel yatırımların miktarında, kalitesinde ve dolayısıyla da kültürel mirasın aktarılmasında fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelime: Kültürel Yatırım, Kültürel Girişim, Vergi Teşvikleri, Karadeniz

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

TRANSATLANTİK TİCARET VE YATIRIM ORTAKLIĞI VE TÜRKİYE: FIRSATLAR VE MEYDAN OKUMALAR

Merve Aksu

Son otuz yılın en büyük durgunluğunu beraberinde getiren 2008 finansal krizi, mevcut uluslararası politik ekonomi paradigmalarının sorgulanmasına neden olan aksaklıkları da gün yüzüne çıkarmıştır. Krizin ardından IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası örgütlerin yanı sıra ABD ve AB ülkeleri gibi gelişmiş ekonomiler; krizin olumsuz etkilerini ortadan kaldırıcı reçeteler bulmakta güçlük çekmiş ve küresel yönetişim kriz karşısında yetersiz kalmıştır. Küresel liberal düzenin bir değişim ve dönüşüm içinde olduğu ise açıktır. Bu değişim ve dönüşümün en temel göstergesi de doğrudan yabancı sermaye girişlerinin gelişmiş ekonomilerden gelişmekte olan ve yükselen ekonomilere doğru kaydığıdır. Gelişmiş en büyük ekonomilerden olan ABD ve AB artan küresel rekabet karşısında 28 Kasım 2011 tarihinde kendi aralarında kurdukları Yüksek Seviyeli Çalışma Grubu (YSÇG) aracılığıyla Transatlantik Ticaret ve Yatırım Ortaklığı (TTYO) çatısı altında bir serbest ticaret anlaşması geliştirme kararı almışlardır. İmzalanması gündemde olan TTYO, küresel piyasalar ve başta Türkiye olmak üzere yükselen ekonomiler için büyük bir meydan okumadır. Bu çalışmanın amacı yakın bir tarihte ABD ve AB arasında kesin olarak imzalanması planlanan TTYO'ya yönelik kavramsal bilgiyi sunmakla birlikte; iki taraf ile hem ekonomik hem de ticari bağları bulunan ve yükselen ekonomiler arasında olduğu kabul gören Türkiye'nin anlaşmadan ne şekilde etkileneceği sorusunu cevaplamaktır.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XIV

Karadeniz'e Kıyısı Olan Ülkelerde İşsizlik Histerisizi: Kesirli Bütünleşme Analizi

Sinem Kutlu ve İpek M. Yurttagüler

Temel bir makro ekonomik parametre olan işsizlik makro iktisat literatüründeki çalışmaların ilgi odağında olduğu gibi zaman serisi analizlerine de sıklıkla konu olmaktadır. Özellikle gelişmekte olan ekonomilerde işsizliğin gerek uzun gerekse kısa dönem dinamiklerinin araştırılması politika yapıcılar açısından yol göstericidir. İşsizlik oranının uzun dönemde izlediği trend ve bu trend değerinden sapmaların ekonometrik analizi çoğunlukla işsizlik değişkeninin durağanlık özelliklerinin incelenmesi yoluyla yapılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, örneklem olarak seçilen Türkiye, Rusya, Gürcistan, Bulgaristan, Ukrayna ve Romanya ülkelerinde 2003:01-2017:04 dönemine ilişkin veriler ile işsizliğin uzun hafıza özelliği taşıyıp taşımadığını kesirli bütünleşme analizi yardımıyla incelemektir. Bu doğrultuda, işsizlik serisinin uzun dönem davranışı hakkında bilgi sağlamaya ve Karadeniz'e kıyısı olan ülkelerde histerisiz hipotezinin geçerli olup olmadığına ilişkin ampirik bulgular sunulmaya çalışılmaktadır. Çalışmadan elde edilen bulgulara göre, Rusya'da ele alınan dönemde histerisiz hipotezinin geçerli olduğu, Gürcistan harici diğer ülkelerde de işsizlik oranları üzerindeki şokların uzun dönemde etkilerinin ortadan kalktığı sonucuna varılmıştır. Gürcistan için ise ele alınan dönem içerisinde anlamlı bulgulara ulaşılamamıştır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XV

İZOLASYON ÇAĞI: BREXİT İLE BÖLGESELCİLİĞİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Arzu Al ve Esra Deniz

Avrupa Birliği (AB), bölgeselci yaklaşımda "ortak kimlik inşası" nedeni ile ikamesi olmayan bir modeldir. Birliğin inşa etmeye çalıştığı "Avrupalılık kimliği" Küresel Mali Kriz ve Avro Bölgesi krizinden sonra, ekonomik travmalar nedeni ile zayıflamıştır. Aynı zamanda bir diğer politik travma olarak da 2010 yılında Arap Baharıyla başlayan ve 2011 Suriye iç savaşı ile yükselişe geçen göçmen sorunu ile birlikte "ulusal sınırların güvenliği" kaygısı üzerinden birlik içerisindeki ülkelerin çoğunda sağ partilerin popülaritesini arttırmıştır. Yaşanan ekonomik ve politik travmalardan sonra Birlik içinde izolasyonun yaşanmaya başladığını somut olarak gösteren olay ise Birleşik Krallık (İngiltere)'ın 2016 yılında Avrupa Birliği'nden ayrılma kararı alması olmaktadır. BREXIT ile birlikte ayrılık seslerinin Avusturya, Fransa, İtalya gibi ülkelerde de yükselmeye başladığı görülmektedir. Birleşik Krallık Başbakanı Theresa May'in; BREXIT Referandum sürecinde söylemlerinde sıkça karşılaşılan "Avrupalılık" kimliğine karşı "İngilizlik" kimliği vurgusunun yanı sıra göçmen karşıtı söylemleri bahsi geçen diğer Birlik ülkelerinde de etkili olmuştur. Avusturya'da sağcı partilerin Cumhurbaşkanlığı seçimlerindeki etkinliği ile 2017 yılında, Fransa'nın başkanlığı için yarışan sağ parti lideri Marine Le Pen'in olağanüstü ilgi toplamasındaki ortak nokta ise iki ülkede de seçim kampanyalarında sıklıkla kullanılan AB'den ayrılma söylemleri ve göçmen karşıtlığı olmaktadır. Mülteci sorunu ile birlikte devletlerin diğerlerine karşı duvar inşa etmeye geri döndükleri açıkça görülebilirken son yıllarda uluslararası ilişkiler literatüründe etkili çalışma alanı olan bölgeselciliğin BREXIT ile yeniden düşünülmesi gerekmektedir.

Bu çalışmada da incelenmek istenen; Bölgeselciliğin çıkış noktası olan "güvenlik kaygısının" yine BREXIT ve BREXIT kampanyalarında da görülen "güvensizlik kaygısıyla" yaşadığı ulusallaşma dönüşümü olmaktadır. Çalışmada ilk olarak İngiltere'nin ayrılma kararını referandum kampanyalarında kullanılan söylemler ışığında analiz ettikten sonra "güvenlik" ve "ortak kimlik" Bölgeselcilik üzerinden yeniden yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: BREXIT, Bölgeselcilik, Güvenlik, Ortak Kimlik

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XV

İTALYA SEÇİMİNİN EKONOMİ POLİTİĞİ: AVRUPA BİRLİĞİ'NDE ÇÖZÜLME SÜRECİ

Büşra Kılıç

"Yükselen Popülizm" konusu, Avrupa siyaseti çalışanlar için son zamanların en etkili akımlarından biridir. Popülizmin yükselişi, Avrupa Birliği'ndeki Büyük Resesyon'dan beri adım adım ilerlemektedir. GIIPS kısaltması ile adlandırılan Yunanistan, İrlanda, İtalya, Portekiz ve İspanya; yüksek kamu borçları ve bankacılık sektörlerindeki problemlerle Avrupa'daki krizden en çok etkilenen ülkelerdir. Bu ülkeler arasında İtalya özel bir konumdadır. İtalya, başlangıcından beri Avrupa Projesi'nin içerisinde yer almaktadır. AB'nin temel altı ülkesi olan Almanya, Fransa, İtalya, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg 1957'de Roma Antlaşması'nı imzalayarak, Avrupa Birliği'nin ilk versiyonu olan Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu ilan etmiştir. Altmış yılı aşkın bir süredir İtalya, Avrupa düzeninin ayrılmaz bir ortağıdır. Bugün ise ekonomik krizin yarattığı kısır döngü nedeniyle, İtalya AB içerisinde diken üzerindedir.

Bu çalışmanın amacı, özellikle Brexit sonrasında AB içerisinde yayılan Avrupa Şüpheciliği'ni, İtalya seçimleri bağlamında analiz etmektir. Mart 2018' de yapılan seçimlerde, en çok dikkat çeken kampanyalardan biri Avro bölgesinden ayrılmak üzerine kurgulanmıştır. Bir diğer kayda söylem ise ilk bakışta Trump'ın "Önce Amerika" sloganından kopyalandığı anlaşılan "Önce İtalyanlar" sloganıdır. Popülist partiler tarafından ekonomik krizin ve artan göçmen nüfusunun yarattığı mali problemlerin sorumlusu olarak Avrupa Birliği marjinalize edilmiştir. Tüm bu "şikayetçi" söylemler, İtalya'daki sağ popülizmi ve Beş Yıldız Hareketi tarafından yürütülen "protest" popülizmi başarıya taşımıştır. İtalya seçimleri örneğinde görüldüğü üzere, politik - ekonomik problemler, Avrupa Birliği içerisinde çözülme sürecini tetiklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Popülizm, İtalya, Avrupa Şüpheciliği.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XV

Avrupa Birliği Sürecinin Türkiye'de Çevre Politikalarına Etkisinin Değerlendirilmesi

İmam Bakır Kanlı ve Burak Kaplan

Doğal kaynakların her geçen gün daha fazla tüketilmesinin sonucu olarak çevre bir tehdit altındadır. Bu tehditlerden dolayı özellikle son kırk yıldır çevrenin korunması uluslararası ve ulusal kurum ve kuruluşların gündemine girmiştir. Avrupa Birliği, bu konuda kendini geliştiren bir yol izleyerek bu süreci somutlaştıran adımlar atmıştır. Çevre Eylem Programları da atılan adımların önemli örneklerinden birini oluşturmaktadır. Türkiye'de ise çevre, kalkınma planları çerçevesinde incelenmiştir. Kalkınma planlarının kronolojik olarak değişim ve gelişimi de Avrupa Birliği uyum sürecinden etkilenmiştir. Bu çalışmada Türkiye'nin artan çevre sorunları karşında oluşturduğu politikaların Avrupa Birliği sürecinden ne ölçüde etkilendiğini ortaya koymak amaçlanmaktadır. Toplumun tamamını etkileyen ve kamusal bir değer olan çevreye ilişkin politikaların Türkiye'de yaşadığı değişimi analiz etmesi çalışmayı önemli kılmaktadır. Bu çalışmada yöntem olarak literatür taramasından yararlanılmış ve aday ülkeler için adeta yol haritası olan Katılım Ortaklığı Belgeleri incelenmiş ve bu belgelerin Kalkınma Planları üzerine olan etkileri değerlendirilmiştir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XV

"Avrupa Normatif Gücü" Yaklaşımı ve Normatif Güç İddiasının Sınavları

Selim Vatandaş

Devletlerin belirli sınırlar içinde belirli kurallar çerçevesinde birbirileri ile arasında oluşturduğu dikey ve yatay yönlü ilişkiler uluslararası sistemi meydana getirmektedir. Uluslararası sistem içinde devletlerin davranış kalıplarının nasıl oluştuğu uluslararası ilişkiler literatüründe tartışılmaya devam etmektedir. Uluslararası hiyerarşi yaklaşımı öncü devletleri takip eden devletlerin birbirleri ile kurduğu ast-üst ilişkisini korumaya çalıştığını savunmakta, öncü devletlerin uluslararası sistemin kurallarını belirleyerek uluslararası normlara yön vermeye çalıştığını iddia etmektedir.

Avrupa Birliği, uluslararası sistemin işleyişini belirleyen normları oluşturmayı hedefleyen ve sistem içinde kendine özgü (suis generis) bir yapıya sahip olan küresel bir aktördür. Birlik uluslararası güvenliğin tesis edilebilmesi için dünyanın Avrupa Birliği normlarının referans alındığı, demokratik devletlerden meydana gelmesini mümkün kılabilmenin temel şart olduğunu savunmaktadır.

Bu çalışmada uluslararası hiyerarşide Avrupa Birliği'nin küresel konumunu anlamaya çalışan "Avrupa Normatif Gücü" iddiası ve bu iddianın inandırıcılığı ele alınacaktır. Bu çerçevede ilk bölümde uluslararası hiyerarşi bağlamında "Avrupa Normatif Gücü" düşüncesi incelenecektir. İkinci bölümde ise normatif güç yaklaşımının Avrupa içinde ve Avrupa dışında karşılaştığı sınavlar irdelenecektir. AB normlarının, Birlik nüfuzunu pekiştirdiği; prensiplerinin üye ve aday devletlerin davranış kalıplarını göreceli de olsa dönüştürdüğünü ifade etmek mümkündür. Araştırmada kriz temelli bir bütünleşme olan Avrupa Birliği'nin içerde ve dışarda karşılaştığı tüm sınavlarına rağmen uluslararası hiyerarşide "sorumluluğunu üstlendiği" AB normların savunuculuğunu da üstlenmeye devam edeceği vurgulanmaktadır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION III Panel XV

Avrupa Birliği'nin Yerelleşme Politikası

Yüksel Demirkaya

Bu bildiri ile Avrupa Birliğinin bölgeselleşme yerelleşme stratejisini oluşturan gelişmeleri, bölgesel ve yerelleşme stratejisinin gelişimini ve uygulamada kullanılan politik araçları inceleyeceğiz.

Avrupa Birliğinin yerelleşme stratejisini genel anlamda teorik bir temele oturtmak kolay değil. Çünkü bu konuda ortaya konan çok stratejiler ve uygulamalar bulunmamaktadır. Ancak birlik içinde karar mekanizmasının ürettiklerine bakarak nereden ve nasıl bir etkinin olduğuna dair yorumlar yapılmaktadır. Bununla beraber bildiride görüleceği gibi hâkim görüş yeni kamu yönetimi modeli dinamikleri Avrupa Birliğinin yerelleşme politikasını şekillendiren ana unsur olmuştur.

Avrupa Birliğinin bölgesel ve yerelleşme politikasının hedef ve araçları farklı perspektiflerden değerlendirilerek farklı yorumlar yapılabilir. Örneğin Avrupa Birliğinin küreselleşme karşısında yerelleşme stratejisi ile yeni bir ekonomik açılım yapmak istediği savı ile hareket edilebilir. Farklı bir şekilde Avrupa Birliğinin başarılı bir ekonomik birlikteliğin devamı ve güçlenmesi yolunda siyasi bir birlik olmak için yerelleşme politikaları oluşturması savından hareket edilebilir. Veyahut Avrupa Birliğinin 21. yy'da teknolojik gelişmeler ve eğitim seviyesinin artmasıyla demokratik hak ve hürriyetler konusunda yükselen Avrupa vatandaşları talepleri doğrultusunda daha demokratik bir Avrupa için yerelleşme politikaları oluşturmak isteği savından hareket edilebilir. Ancak biz bildirimizde bu üç perspektiften birisini seçerek sadece o alanda yerelleşme politikasının hedef ve araçları üzerinde detaylı bir değerlendirme yapmaktan ziyade Avrupa Birliği'nin yerelleşme politikası üzerinde genel bir değerlendirme yapabilmek için yukarıda bahsedilen üç farklı savın argümanlarını kullanmaya çalıştık. Bu tercih bildirinin metodolojisini oluşturmada ve konu bütünlüğünü sağlamada en çok zorlandığımız husus oldu.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Yerelleşme, Bölgeselleşme

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVI

Türkiye'nin Uluslararası Sistemdeki Konumunun Dönüşümünü Yabancı Diplomatların Anılarından Okumak

Beyza Gülin Güney

Bu çalışma Türkiye'nin uluslararası sistemdeki konumunu tartışmaya açan üç temel kırılma noktası olduğunu ileri sürmektedir: Rusya/Doğu ile Münasebetler, Türk-Yunan İlişkileri ve Kıbrıs Müdahalesi, AB Üyelik Süreci. Bu çalışma Türkiye ile ilgili anılarını kitaplaştırmış yabancı diplomatların çalışmalarında Türk dış politikasını kimlik krizine sokan bu kırılma noktalarının izlerini arayacaktır. İlgili dönemlere denk gelen kitaplar üzerinden karşılaştırmalı ve yorumlayıcı bir analiz ile bu dört tema çerçevesinde Türkiye'nin konumunun yabancı diplomatların hafızasına nasıl yansıdığı ortaya konulmaya çalışılacaktır. Bu arka plan çerçevesinde bu çalışma üç bölümden oluşacaktır. Birinci bölümde bu çalışma diplomatların anı yazma geleneklerine ve bunların dış politika çalışmalarında nasıl kullanıldığına değinecek ve buradan hareketle Türkiye'de görev yapmış ve anılarını yayınlanmış diplomatlar ve eserleri hakkında genel bilgi verecektir. İkinci bölümde bu çalışma Türk dış politikasının kimlik krizlerini anlayabilmek için en uygun üç tema olarak ortaya koyduğu süreçleri açıklayacak ve bunların Türkiye'nin uluslararası sistemdeki konumunu nasıl etkilediğini tartışacaktır. Üçüncü bölümde ise ortaya koyduğu bu üç temel temanın yabancı diplomatların anılarına nasıl yansıdığını karşılaştırmalı olarak yorumlayacak ve girişte ortaya koyduğu araştırma soruları çerçevesinde karşılaştırmalı bir analiz yapmaya çalışacaktır. Nihayet sonuç kısmında bu çalışma Türkiye'de görev yapmış diplomatların Türkiye'nin uluslararası sistemdeki konumuna dair hafızasının karşılaştırmalı analizinden hareketle diplomatların hafızasındaki Türkiye'ye dair genel eğilimleri ortaya koyacaktır.
Anahtar Kelimeler: diplomat anıları, hafıza çalışmaları, uluslararası sistem, Türk dış politikası

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVI

Türk Dış Politikasında İnsani Yardım Kuruluşları: Katkılar, Motivasyonlar, Kaynaklar ve Sorunlar

Galip Yüksel ve Hakan Mehmetçik

Türk Dış Politikasına bir şekilde etki eden ya da katkı sunan İnsani Yardım Kuruluşlarının (İSTK'ların) kimler olduğu, bunların türleri, bu kuruluşların insani yardım yapma nedenleri ile bu türden faaliyetlerinin dış politika yapım ve uygulama süreçlerine etkilerinin boyutları gibi sorular bu çalışmanın hareket noktasını oluşturmaktadır. Son on yıllarda etkisi ve kapsamı giderek artan küreselleşme, devlet dışı aktörleri Uluslararası İlişkiler disiplininin gündemine yeniden getirmiştir. Bu çerçeveden bakıldığında, herhangi bir dış politikanın bu aktörlerin rolleri, ağırlıkları, etkileri bakımından incelenmesi dış politika yapım ve karar alma süreçleri açısından olduğu kadar akademik bir düzeyden de bir zorunluluk haline gelmektedir. Küresel düzeyde artan bu ilgiye ek olarak TDP'nın son on yıllarda geçirdiği dönüşüme paralel bir şekilde, TDP'sında da hem devlet dışı aktörlerin rolü ve etkinliği artmış, hem de devlet ve devlet dışı aktörlerin belirli politika alanlarında iş birliği ve koordinasyonu meselesi daha önemli bir hale gelmiştir. Fakat TDP özelinde bu türden devlet dışı aktörlerin özel olarak çalışıldığı, konu, bölge ve kapasite gibi kategoriler bağlamında sınıflandırıldığı, derinlemesine analiz edildiği, etkilerinin ölçüldüğü ve gelecek projeksiyonlarının yapılıp doğrudan politik birtakım çıkarsamalara ulaşıldığı bir çalışma yapılmamıştır. Alandaki bu boşluğu tamamlamayı amaçlayan çalışma bu bağlamda, TDP için önemli devlet dışı aktörlerden İSTK'ların değişik boyutlarıyla karşılaştırmalı bir şekilde incelemektedir.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVI

2000'li Yıllarda Türkiye'nin Kamu Diplomasi ve Dış Politika İlişkisini Anlamak

Nur Aslan

Soğuk Savaş Dönemi ve öncesinde uluslararası arenada olan güç dengeleri, Soğuk Savaş sonrası dönemde hızlı bir dönüşüme tabii olmuştur. Özellikle de son yıllarda uluslararası arenada yaşanan gelişmeler ve artan küreselleşme dalgası ile birlikte klasik güç anlayışı da dönüşüme uğramış; bu bağlamda da ilk olarak 1980'li yıllarda Joseph Nye tarafından kullanılan 'yumuşak güç' konsepti literatürde daha geniş bir yer kaplamaya başlamıştır.

Diğer yandan Soğuk Savaş döneminde uluslararası politika ve iç politika arasından daha belirgin olan ayrılık, artan küreselleşme dalgası ve değişen güç anlayışı ile giderek muğlak hale gelmeye başlamıştır. Bir başka deyişle, bir alanda verilen kararlar otomatik olarak diğer alanda da hissedilmeye başlamıştır. Sonuç olarak da siyaset yapıcılar dış politikayı planlarken, iç politikadaki aktörleri de ikna etmek zorunda kaldılar ki uyguladıkları politikalar meşruiyet kazanıp başarıya ulaşabilsin. Kuşkusuz uluslararası sistemi etkisi altına alan küreselleşme ve azalan önemiyle ulus devlet anlayışları ile siyaset yapıcıların dış politikalarını belirlerken ikna etmek zorunda oldukları halk sadece kendi halkları olarak kalmamıştır. Bu bağlamda kamu diplomasisi devreye girmiş ve benimsenen dış politika adımlarına kamu diplomasisi yoluyla meşruiyet kazandırılmaya çalışılmıştır.

Türkiye de bu trend kapsamında kamu diplomasi etkisine girmiş, özellikle 2000'li yıllar AKP politikalarıyla, uluslararası arenada sadece izleyici rolünü bir kenara bırakarak etkili bir aktör olma çabasına girişmiş, bu nedenle 'kamu diplomasisi' alanına öncelik vermeye başlamıştır. Buradan hareketle, bu çalışmanın amacı 2000'li yıllarda Türkiye'nin kamu diplomasisi ve dış politika ilişkisini analiz etmektir. Öncelikle kamu diplomasisi kavramı mercek altına alınarak dış politika ile ilişkisi kavramsal ve teorik açıdan incelenecek; daha sonra geçmişe dönük bir analizi takiben, 2000'li yıllarda Türkiye'nin dış politikasındaki dönüşüm kamu diplomasisi alanında çözümlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimler: Kamu, Diplomasi, Yumuşak Güç, Türkiye, Dış Politika

MARMARA UNIVERSITY FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVI

Uluslararası İlişkiler Disiplininde Bir Dış Politika Aracı Olarak Kamu Diplomasisi Kavramı

Pınar Eldemir

Kamu diplomasisi başta Uluslararası İlişkiler disiplini olmak üzere İletişim Çalışmaları ve Siyaset Bilimi gibi sosyal bilimin birçok alanı tarafından incelenmekte olan bir kavramdır. Bu kavram devletler ile yabancı halklar arasında kurulan ilişkiyi çok boyutlu bir biçimde incelemeye yaramaktadır. İlgili kavramın sosyal bilimler literatürün önemli bir parçası olması Soğuk Savaş'ın ortalarını bulmaktadır. Bununla birlikte kamu diplomasisi ilk olarak Amerikan akademisi tarafından kavramsallaştırılmıştır demek mümkündür. Ancak burada belirtilmesi gereken en önemli nokta şudur, devletler ile yabancı halklar arasında kurulan toplumsal, kültürel ve diplomatik bağlar Soğuk Savaş periyoduna mahsus değildir. Kamu diplomasisinin 1960'ların ortası itibariyle kavramsallaştırılması bahsi geçen diplomatik ilişkilerin de daha sistematik bir biçimde incelenmesine olanak sağlamıştır.

Tüm bu bilgilerin ışığında, bu çalışma kamu diplomasisi konseptini uluslararası ilişkiler disiplini çerçevesinde ve bir dış politika enstrümanı olarak teorik biçimde değerlendirmiştir. Bu çalışmanın temel amacı kamu diplomasisinin devletlerin birbiriyle kurduğu ilişkilerdeki rolünü dış politika enstrümanı bağlamında açıklamaya çalışmaktır. Çalışma temel olarak iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde ilgili kavramın tanımsal ve tarihsel arka planı açıklanmaya çalışılmıştır. Bunu yaparken tanımsal açıklamaların yapıldığı kısımda kamu diplomasisinin amaçlarından ve araçlarından bahsedilmektedir. İkinci kısımda ise kavramın Uluslararası İlişkiler disiplini gözlükleri ile incelendiğinde ilgili disiplinin hakim üç teorik bakış açısı olan realizm, liberalizm ve inşacılık açısından nasıl görüldüğü kısaca tartışılmaktadır.

MARMARA UNIVERSITESI
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVI

21. YÜZYILDA İKTİSADÎ DİPLOMASİNİN ARTAN ÖNEMİ VE JEOPOLİTİK İKTİSAT AÇISINDAN TÜRKİYE İÇİN BİR İKTİSADÎ DİPLOMASİ STRATEJİSİ

Uğur Selçuk Akalın ve Kaan Yiğenoğlu

21. yüzyılda dünya ülkeleri, çeşitli iktisadî ve siyasî sorunlar karşısında yeni çözüm arayışları içerisindedir. Globalleşme süreci, ülkelerin söz konusu sorunları, salt iç siyasî hamlelerle üstesinden gelemeyecekleri derecede karmaşıklaştırmıştır. Bu nedenle, dış siyasette iktisadî stratejiler, dikkate alınması gereken başat faktörlerden bir tanesi hâline gelmiştir. İktisadî diplomasi kavramı, bu gelişmelerin sonucunda ortaya çıkmıştır. Bu nedenle kavramın, iktisadî gücün ve siyasî istikrarın artırılması amacıyla, izlenmesi ve uygulanması gereken stratejiler bütününü ifade ettiği söylenebilir. Bu çalışmada iktisadî diplomasi kavramı, jeopolitik iktisat açısından değerlendirilmeye çalışılmıştır. Jeopolitik iktisat, güç ve refahın değişen yapısını, coğrafyaya odaklanarak açıklamaya çalışan bir yaklaşımdır. Türkiye, çeşitli fırsat ve tehditlerin birlikte görüldüğü bir coğrafyada yer almaktadır. Böylesi bir coğrafyada, Türkiye'nin gücünü ve refahını artırabilmesi, büyük ölçüde çeşitli alternatifler arasından yapacağı tercihlere bağlı olarak şekillenecektir. Bu bağlamda çalışma kapsamında, global düzendeki iktisadî güç kaymalarının neden ve sonuçları, ülkemizin dış iktisadî stratejileri, coğrafyanın dış siyasetteki yeri ve önemi, ülkemiz için önemli pazar potansiyelleri iktisadî diplomasi çerçevesinde analiz edilmektedir.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

AVRASYACI BÖLGESELLEŞME GİRİŞİMLERİ: KEİ, AEB, ŞİÖ

Alaeddin Yalçınkaya

Sanayi devrimi ile başlayan teknolojik rekabete dayalı üstünlük, her aşamada bölgeselleşme stratejilerini yedeğinde bulundurmuştur. Öncelikle sınır komşuları ve diğer bölge ülkeleri üzerinde etkinlik kurma, ekonomik pazar ve hammadde kaynağı yanında bu ülkeleri siyasi ve askeri olarak kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirme politikalarına günümüzde kısaca bölgeselleşme denilmektedir. Bölgeselleşme ile her ne kadar "aynı coğrafyayı paylaşan komşuların karşılıklı işbirliği ve entegrasyon süreçlerinde hepsinin refahının artırılması" kastedilmekte ise de uygulamada bir patron ülkenin son sözü söylemesi hemen bütün örneklerde dikkati çekmektedir. Netice itibariyle refahı paylaşmadan çok patron ülke/ ülkelerin uygun gördüğü miktarda çevre ülkelerine aktarma sözkonusu olabilmektedir. Avrasyacı stratejiler, daha çok ABD ve Batı Avrupa öncülüğündeki bölgeselleşme/küreselleşme aktörlerine karşı bir "bölgeselleşme" stratejisi olarak kabul edilmektedir. Teoride Atlantikçi yayılmaya karşı savunma hattını koruma hedef alınmakla birlikte, özellikle Gürcistan'a müdahale ve Ukrayna'daki gelişmeler sonrasında AB de Avrasyacı stratejilerin hedef tahtasındaki yerini almıştır. Bu bağlamda AB'nin, dışarıda kalanlar aleyhine politikalarına ve ABD önderliğinde küreselleşme stratejilerine karşı, Türkiye, Rusya ve Çin önderliğindeki KEİ, AVRASYA EKONOMİK BİRLİĞİ ve ŞİÖ örgütleri ele alınmakta, bunların "bölgeselleşme" araçları olarak ne derece başarılı oldukları tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrasyacılık, Bölgeselleşme, Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü (KEİ), Avrasya Ekonomik Birliği (AEB), Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ)

.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

Bölgeselcilik Çalışmalarında Bölgeler Üstü ve Bölgeler Arası İlişkiler: Avrupa Birliği ve Afrika Birliği İlişkileri Örneği

Hakan Mehmetcik

Bu makalenin temel amacı bölgeselcilikte bölgeler arası ve bölgeler ötesi ilişki kavramlarının Avrupa Birliği ve Afrika Birliği ilişkileri üzerinden çalışılmasıdır. Bölgeler arası ve bölgeler ötesi kavramları bölgeselcilik literatüründe oldukça yeni kavramlar olmakla birlikte uluslararası ilişkiler açısından son yıllarda özgül ağırlıkları önemli ölçüde artmıştır. Dünya politikasında bölgesel entegrasyon ve iş birliklerinin sayılarının giderek artmasıyla birlikte gerek bölgeler arası gerekse de bölgeler ve üçüncü ülkeler arası kurumsal ve diplomatik ilişkilerin ortaya çıktığı gözlenmektedir. Literatürde bu ilişkileri tanımlanmasına dönük disiplinel bir oydaşma olmamakla birlikte bölgeler arasıcılık ve bölgeler ötesicilik bu türden ilişkileri ele almak üzere sıklıkla kullanılan iki kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Bölgeselcilik literatürü açısından da bu iki kavram son dönemde ilgi uyandıran bir çalışma alanına dönüşmektedir. Avrupa Birliği ve Afrika Birliği arasındaki kurumsallaşmış bölgeler arası ve bölgeler ötesi ilişkileri odağına alarak bu kavramların hangi anlam ve bağlamda kullanıldıkları bu çalışmanın temel sorunsalını oluşturmaktadır. Çalışma bu kavramların farklı kullanımlarını özetleyen ve Avrupa Birliği Afrika Birliği İlişkileri bağlamında bu kavramlarla kastedilen ilişkilerin bir çerçevesini çizen betimsel bir yönteme dayanmaktadır. Çalışmanın en temel amacı bölgeselcilik alanında Türkçe literatüre bu iki kavramın tanıtılmasıyla bir katkı sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Bölgeler arası ilişkiler, bölgeler ötesicilik ilişkiler, bölgeselcilik, Avrupa Birliği, Afrika Birliği.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

Avrasya'da Rusya'nın ve Çin'in Bölgeselcilik Anlayışı

Gökhan Katıtaş

Rusya ve Çin uluslararası arenada 2008 küresel finans krizinden itibaren uluslararası topluma mal olmuş birçok olayda oldukça etkin roller üstlenmeye başlamışlardır. Bu doğrultuda kendi nüfuz alanlarını genişletmeye çalışan bu iki ülke, bölgeselcilik bağlamında kendilerine özgü politikalar izlemektedirler. Bu bağlamda Rusya, Batı'nın eski Sovyet alanına nüfuz etmesini ve bu bölgeler ile işbirlikleri gerçekleştirmesini önlemeye yönelik politikalar uygulamaya çalışırken, sahip olduğu üretim kapasitesi ve sermaye miktarı ile dünyanın en büyük ekonomilerinden birini oluşturan Çin de ekonomik alandaki bu başarısını siyasi alana da taşımaya ve kendi etki alanını genişletmeye çalışmaktadır. Asya'da konumlanmış olan ve birbirleri ile çeşitli alanlarda işbirlikleri kuran, Batı hegemonyasına karşı Doğu cephesinin öncüsü olan bu iki devlet kendi jeopolitik ve jeoekonomik çıkarları doğrultusunda kıtada bölgeselleşme çabaları sarf etmektedirler. Rusya politik saikleri odak noktasına koyan, coğrafi sınırlamalarla hareket eden, dışa kapalı ve katı kurumsal mekanizmalara sahip olan ve ulus devlet merkezli olarak klasik bölgeselcilik anlayışı kapsamında hareket ederken; Çin ise ekonomik motivasyonları merkeze koyan, coğrafi sınır tanımayan, kapsayıcı ve esnek bir yapıda olan ve tüm aktörlere açık olarak yeni bölgeselleşme anlayışı çerçevesinde politikalarını uygulamaktadır. Bu mentalite doğrultusunda Rusya, 1990'ların ortasından itibaren oluşturulma sürecine giren ve 2015 yılında faaliyete geçen Avrasya Ekonomik Birliği (AEB) ile eski Sovyet alanında bulunan devletlerin üzerinde nüfuzunu sürdürmeye ve bu ülkelerin kendisine bağımlılık durumlarını devam ettirmeye çalışırken; Çin de eski İpekyolu coğrafyasını yeniden canlandırarak, Modern İpek Yolu (MİY) olarak da adlandırılan Tek Kuşak Tek Yol Projesi ile kendisini geniş bir alanda politik ve ekonomik olarak merkezi bir noktada konumlandırmaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bölgeselcilik, Rusya, Çin, Asya, Avrasya Ekonomik Birliği, Modern İpek Yolu Projesi.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

Bölgesel-Küresel Rol ilişkisi bağlamında Endonezya'nın 2000'li yıllarda ASEAN ve BM'deki Politikalarının Analizi

Radiye Funda Karadeniz ve Gonca Oğuz Gök

Brezilya, Güney Afrika, Endonezya, Güney Kore, Meksika, Türkiye gibi devletler 2000'li yılların ilk yarısından itibaren hızla artan ekonomik güçleri, bölgesel düzlemde ve küresel yönetişim mekanizmalarında artan rolleri ile ön plana çıkacaktır. Güneydoğu Asya bölgesinde ASEAN'ın kurucu üyesi olan Endonezya, 2013 yılında kıtalar arası iş birliği platformu olarak ortaya çıkan MIKTA'ya katılmış, 2019-2020 BM Güvenlik Konseyi geçici üyeliğine seçilmiştir. 2000'li yıllarda Endonezya'nın gerek bölgesel düzlemde ASEAN, gerekse küresel düzlemde BM'de kendisini "küresel çıkarları ve hedefleri olan bir bölgesel güç" olarak tanımladığı görülmektedir. Bu çalışmada Defley Nolte'un ortaya koyduğu bölgesel-küresel rol ilişkisi analiz çerçevesi kullanılarak Endonezya'nın BM platformunda yükselen güç rolü ile bölgesel politikaları arasında nasıl bir etkişelim olduğu sorusuna cevap aranacaktır. Bu amaçla, Endonezya'nın 2000'li yıllarda ASEAN ve BM platformundaki resmi söylemleri, rol tanımlamaları ve politikaları analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Endonezya, bölgesel güç, küresel rol, ASEAN, BM

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

TÜRKİYE'NİN KARADENİZ'DE OLUŞTURDUĞU BÖLGESEL EKONOMİK BÜTÜNLEŞMELER EKSENİNDE KARADENİZ EKONOMİK İŞ BİRLİĞİ ÖRGÜTÜ VE ÇALIŞMALARI

Meral Balcı ve Yeşim Karadeniz

Soğuk Savaş sonrasında terörizm, yasa dışı göç, uyuşturucu kaçakçılığı ve çevre sorunları durumların oluşturduğu tehlikeli ortam Türkiye'nin güvenliğini yeniden gözden geçirmesine neden olmuştur. Sovyetler Birliği'nin 1990'lı yıllarda dağılması ile birlikte yaşanan uluslararası gelişmeler de beraberinde bölgeselleşme faaliyetlerini getirmiştir. Dünya konjonktüründe oluşan bu siyasal değişimler ve kaotik ortam bölgeselleşme ekseninde küreselleşme hareketlerinin de hız kazanmasına neden olmuş ve uluslararası ekonomik faaliyetler ön plana çıkmıştır. Bu çerçevede Karadeniz'e kıyısı olan ve ekonomik gelişmişlik düzeyi bakımından birbirine benzer ülkeler Türkiye öncülüğünde örgütlenmiş ve 25 Haziran 1992 günü Karadeniz Ekonomik İş birliği Örgütü kurulmuştur. Bu bağlamda Karadeniz Ekonomik İş Birliği Örgütü, ekonomik bağların güçlenmesi ve bölge güvenliğinin uzun vadede sağlamlaştırılmasını hedefleyerek uluslararası ve bölgesel bir yapılanma amacı gütmüştür. Karadeniz bölgesinde var olan ülkeler arasında ekonomik ve siyasal bir iş birliğinin sağlanması yönünde adımlar atan örgüt, bu çerçevede birçok ülkenin herhangi bir baskı ile karşılaşmadan bir araya gelmesine imkân sağlamıştır. Ayrıca, Türkiye bu yapılanma ile bölgesel bütünleşmenin sağlanması için mücadele ederek Avrupa'da önemli bir etkinlik sağlamayı hedeflemiştir.

Bu bağlamda, bu çalışma ile Karadeniz Ekonomik İş birliği Örgütü'nün ortaya çıkışı ile tarihsel süreç içerisindeki gelişimi ve önemi detaylandırılarak ekonomik ilişkiler çerçevesinde siyasal konjonktür üzerindeki etkisi analiz edilmiştir.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

Rusya Merkezli Bir Bölgesel Entegrasyon Projesi olarak Avrasya Ekonomi Birliği

Eray Alım

Eski Sovyet coğrafyasındaki bölgeselcilik girişimlerinin yönlendirici aktörü Rusya'dır. Sovyetler Birliği'nin dağıldığı andan itibaren Rusya eski Sovyet cumhuriyetlerinden oluşan komşularıyla güvenlik, ekonomik, siyasi alanlarda ilişkilerini güçlendirmenin arayışı içinde olmuştur. Bu yönde çeşitli arayışlar gerçekleşirken, Rusya için bölgesel entegrasyon projeleri işlev görebilecek oluşumlar olarak değerlendirilmiştir. Entegrasyon projeleri, bölgesel bütünleşmeyi sağlamak kadar, Rusya'nın gücünü kurumsallaştırmasının da bir vasıtası olmuştur. 2015 yılında faaliyete başlayan Avrasya Ekonomi Birliği (AEB) bu minvalde önemli bir örnektir. AEB, 2010 yılında kurulan Gümrük Birliği ve 2012'de hayata geçen Tek Ekonomik Alan adlı inisiyatifler üzerine temellenmiştir. Her ne kadar bu proje, ekonomik entegrasyonu esas alan bir çerçevede düzenlenmişse de, Rusya'nın AEB'yi ekonomik olmaktan çok siyasi nedenlerle hayata geçirdiğine dair güçlü işaretler söz konusudur. Bu hususla ilgili, bölge ülkelerinin ekonomik olarak Rusya'yı destekleme konusunda yetersiz ekonomik kapasiteye sahip olmaları önemli bir göstergedir. Bununla birlikte Rusya liderlerinin söylemlerinde ve resmi belgelerde AEB'nin çok kutuplu bir dünyanın etkili merkezlerden biri olacağı şeklinde ortaya konulan vizyon da bu projenin siyasi mahiyetini ortaya koymaktadır. Yakın plan bir okuma yapıldığında, AEB'nin kuruluşu ile Rusya'nın komşu ülkeleri yörüngesinde toplayarak, asıl olarak kendi liderliğinde Avrasya'da bir blok oluşturma çabaları görülebilecektir. Böylece Rusya'nın, eski Sovyet coğrafyasının kapsadığı geniş alanı kontrol ederek, Batı ve Çin karşısında yeni bir güç merkezinin lider ülkesi olarak konumunu sabitleme çabasının AEB'nin kuruluşuna yön verdiği tespit edilebilecektir.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVII

Türkiye'nin Somali Devlet Kurumlarinin Yerleşmesine Yönelik Çabalar

Abdullahi Nur Heyle

1991 yılında SSCB'nin dağılması ile birlikte dünya düzeni değişmeye başlamıştır. Dengelerin değişmesi sonucunda birçok ülkede iç savaşlar baş göstermiştir. 1990'larda Somali'de meydana gelen iç savaşı yakın dünya tarihinin en uzun süren iç savaşlardan biri olmuştur. Uzun süren iç savaş nedeniyle Somali'de devlet düzeni kaybolmuştur. Son zamanlarda Somali yıkılan devlet kurumlarını yeniden inşa etmeye çalışmaktadır. Somali'de yıkılan devlet kurumlarının yeniden faaliyete geçirilmesi için uluslararası desteğe ihtiyaç duyulmaktadır. Bu amaç doğrultusunda Türkiye, Somali devletinin yeniden inşa edilmesi için birçok açıdan destek sağlamaktadır. Son 7 yılda Türkiye'nin Somali'ye verdiği çeşitli yardımlar, uluslararası ilişkilerde önemli çalışma konusu olmuştur. Bu çalışmada, Türkiye'nin Somali devlet kurumlarının yeniden faaliyete geçirilmesi için verdiği çabalar anlatılmaya çalışılacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

SON DÖNEMDE MERKEZİLEŞME VE YERELLEŞME OLGUSUNUN DÖNÜŞÜMÜ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Burak Hamza Eryiğit

Soğuk savaşın bitmesinin ardından 20. Yüzyılın sonunda dünyanın tek kutuplu bir eksene kayması, liberal değerler üzerinden küreselleşme yanında yerelleşme olgusunu da güçlendirmiştir. Bu kapsamda bahsi geçen dönemde akademinin üzerinde durduğu hususlar; hiç şüphesiz küreselleşme, ulus devlet, ulus üstü ve ulus altı organizasyonlar şeklinde belirmiştir. Ele alınan konular ile ilgili ağırlıklı olarak ortaya çıkan görüşler, ulus üstü ve ulus altı yapıların ulus devleti aşındırmaya başladığı düşüncesi üzerine yaslanmıştır. 21. yüzyılın hemen başında siyasal, iktisadi, yönetsel, sosyolojik ve teknolojik açıdan ortaya çıkan gelişmeler tek kutuplu dünya kurgusunun krizi ile sonuçlanmıştır. Bu kriz; bir taraftan yeni kutupların oluşmasına neden olurken, diğer taraftan yeni bir merkezileşme dalgası meydana getirmiştir.

Bu çalışmanın amacı, merkezileşme ve yerelleşme olguları üzerinden küreselleşme-yerelleşme ekseninde etkisini yitirmeye başlayan ulus temelli merkezi devlet kurgusunun uluslararası ilişkiler bakımından realist politikalar ekseninde son dönemde yeniden güçlenmeye başlamasını ele almaktır. İçerik analizi yöntemi kullanılarak yapılan çalışmada özellikle tek kutuplu dünyanın alternatifi sayılacak başkaca kutupların oluşması ve ortaya çıkan siyasal ve ekonomik krizlerin bir taraftan batıda (Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa) diğer taraftan Ortadoğu ve Doğuda realist söylemlere sahip siyasal hareketleri iktidara taşıması ile birlikte tersine yerelleşme olgusunun belirdiği ve merkezi devlet kurgusunun süreçten güçlenerek çıktığı sonucuna varılmıştır.

MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

Quality Management in Municipalities of the Black Sea Countries

Ömer Faruk Gençkaya

Municipalities are the closest public service units to people. Human settlements, migration, economic, cultural and educational activities as well as tourism increase the scope of and extent of services provided by municipalities. The organizational capacity in terms of human resources, finance and technology is a vital element to fulfill these duties. Such comprehensive entities aim at performing a quality management in these services, too.

Municipal governance aims at building capacity for political participation of the local communities and municipalities into decision making process together with multi-stakeholders and strengthening of urban/ social/ economic/ environmental governance ultimately leading to sustainable development.

This study attempts to analyze the current state of quality management capacities of the selected municipalities and discuss the good practices.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ YAYINEVİ
BlueBlackSea
InternationalCongress

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

KÜLTÜR HİZMETLERİNDE YETKİLİ AKTÖRLER: İSTANBUL KÜLTÜR A.Ş. ÖRNEĞİ

Rüveyda Kızılboğa Özaslan ve Metin Erol

Kültür, insanların yaşayış biçimlerinden, hayatı kavrayışlarına ve birbirleriyle olan iletişim ve etkileşimlerine kadar birçok farklı alanı kapsamaktadır. İnsana ve topluma ait geçmiş tüm değerlerin, içinde bulunulan zamanla etkileşim halinde olması ve bu etkileşimden yeni değerlerin doğması, kültürün canlı bir yapıya sahip olduğunun en somut göstergelerinden birisidir. Bu canlı yapı 1900'lü yılların sonlarına doğru etkileşimde olduğu tüm alanları kapsayacak şekilde küresel alanda "kültür politikaları" adlandırmasıyla kavramsallaştınlmıştır. Bu çalışmada, 'kültür' ve 'kültür politikası' kavramları açıklanarak, uluslararası alanda kültür politikaları konusunda yaşanan gelişmelere değinilmekte, Türkiye'de kültür hizmeti yürüten ve bu yolla Türkiye'nin kültür politikasını şekillendiren resmî kurum ve kuruluşlar, hukuksal ve yapısal açıdan, merkezi ve yerel düzeyde incelenmektedir. Örneklem olarak seçilen İstanbul Büyükşehir Belediyesi iştiraki olan Kültür A.Ş. özelinde bilgiler verilmektedir. Çalışmanın amacı, Türkiye'nin kültür politikasına etki eden kurum ve kuruluşların hukuki olarak sınırlarının neler olduğunu ve yapısal açıdan bu kuramların artı ve eksilerini tespit etmektir. Çalışma neticesinde Kültür A.Ş. özelinde kültür alanında atılması gereken adımlarla ilgili çeşitli öneriler de sunulmaktadır. Çalışmanın sadece bir iştirak özelinde yapılan incelemeleri içermesi sınırlılığını temsil etmekle birlikte, genele ilişkin yapılacak analizlerde özellikle öneriler kısmı ile yol gösterici nitelik taşıdığı değerlendirmesinde bulunulabilir.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Kültür Hizmetleri, Belediye İktisadi Teşebbüsü (BİT), İstanbul Kültür A.Ş.

MARMARA ÜNİVERSİTESİ
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

Uluslararası İnsan Ticaretinin Çözümüne Dair Yeni Bir Model: "5P" ve Türkiye

Furkan Yıldız

İnsan ticaretine karşı uluslararası literatürde karşımıza çıkan farklı modeller vardır. Bu modellerin genel olarak, insan ticaretine karşı olarak dikkate aldıkları formüllerin üç temel unsuru vardır. Bu unsurlar şu şekilde sıralanabilir; önleme (prevention), yargılama (prosecution) ve koruma (protection). Fakat devletlerin uluslararası insani hukuka dair değişen yaklaşımları bu elementlere " ortaklık (partnership)" konusunu yeni bir element olarak getirmiştir. Bu çalışma, başta Birleşmiş Milletlerin (BM) kullandığı bu elementlere "algı (perception)" öğesini ekleyerek insan ticareti suçunun hem mağdurlarının konak ülkelerde karşılaştıkları algısal problemleri vurgulamış hem de konak ülkelerde ki insanların hem suçu önlemeye hem de mağdurların korunmasına dair idari, yargısal ve ekonomik becerilerini kullanmaya odaklanmıştır. Netice itibariyle, ortaya çıkan 5P formülasyonu hem ulusal bazda hem de uluslararası bazda devletlerin insan ticareti suçuyla mücadele edebilme kapasitelerini arttırmayı ve mağdurlarında uluslararası insani hukukun getirilerinden daha iyi istifade edebilmelerini hedeflemiştir. Bu bağlamda, konak ve transit ülke olarak sınıflandırılan Türkiye de özellikle Bağımsız Devletler Topluluğuna üye ülkelerin vatandaşları insan ticareti mağduru olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Tasarlanmış yeni model ile beraber bu insanların, ülkeye girdikleri andan rehabilitasyon ve insani vize verilene kadar olan dönemdeki yaşamış oldukları toplumsal, adli ve idari süreçleri değerlendirilecek ve hali hazırda ki modellerle yeni modelin farkları karşılaştırılacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

Terörizm ve Medya: Yayın Yasaklarının Terörle mücadelede etkisi

Nurmurad Mommayev

Kişilerin haber alma özgürlüğü demokratik rejimlerde temel haklardan bir olarak kabul ediliyor ve bunun kısıtlanması da kabul edilemez bir davranış diye hesaplanıyor. Bu haber alma ve haber yapma özgürlüğünü bazı kişiler veya gruplar suiistimal edebiliyor. Terör gurupları bu konuda başı çekiyor. Günümüzde medyanın gücünün artması ve bunun farkına varan terörist gruplar eylemlerini en ses getirecek yerde ve televizyonun en çok izlendiği saatlerde yapmaya çalışıyor. Günümüzde teröristlerin hedefi çok kişiyi öldürmek değil daha çok kişiye seyrettirmek olunca artık medya teröristlerin en önemli silahına dönüşmüş durumda. Bu durumla hedeflenen kuşkusuz halkın kalbine korku salmak ve böylece korku ile harekat etmesini beklemek. Devleti acele ve planlanmadan harekâta geçmeye zorlamak. Bu arada kendi ideolojisini de kitlelere aktarabilmektir. Bu çalışma esas olarak demokrasi ve terörizm arasındaki ilişkiyi medya üzerinden anlamaya hedeflemektedir. Bu bağlamda çalışma ilk bölümde terörizmin ne olduğu ve ne anlaşılması gerektiği konusu üzerinde duracak. Daha sonra teröristlerin medyayı nasıl kullandıkları konusu örneklerle verilmeye çalışılacak. En son bölümde ise teröristlerin en fazla istifade ettikleri medyanın sınırlandırması konusunun, haber alma özgürlüğüne müdahale olup olmaması tartışılacaktır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

DAY TWO 28 September 2018, FRIDAY

SECTION IV Panel XVIII

Karmaşıklık teorisi: Uluslararası İlişkilere Yeni Bir Bakış Açısı

Şuay Nilhan Açıkalın

Küreselleşen ve evrilen uluslararası sistemde de hiç şüphesiz yeni aktörler ve süreçlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu bağlamda varolan uluslararası İlişkiler teorilerinin varlığını ve geçerliliğini tartışmaya açmıştır. Yeni bir yaklaşımın gerekliliği tartışma götürmez bir şekilde ortadadır. Bu bağlamda bu çalışma bilim dünyasındaki doğrusal ve klasikçi yaklaşımlardan doğrusal olmayan ve karmaşık yaklaşımlara eğiliminin de etkisiyle karmaşıklık teorisi uluslararası ilişkiler alanında özellikle "uluslararası sistem" ve "değişim" kavramlarını yeni ve zamanın ruhunu yakalayan bir bakış açısı sunabileceği konusunu tartışmaya açmaktadır.

MARMARA
MARMARA UNIVERSITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE